

BURMESE
CLASSIC
.COM

တရုတ်ပုဂံ လှည့်ကစား

၄။ တရုတ်ဟော်တယ် လူသတ်မှု

တနေ့သောနံနက်ခင်း၌ ကျွန်တော်နှင့် ဦးထင်ကျော်တို့သည် အိမ်ရှေ့ခန်းတွင် ထိုင်ကာ လဘက်ရည်သောက်လျက်ရှိစဉ် ဦးထင်ကျော်သည် လဘက်ရည်ကို အပြီးမသောက်သေးဘဲ ထိုနေ့ နံနက်ထုတ်သူရိယသတင်းစာ၏ နောက်ဆုံးစာမျက်နှာကိုလှန်လိုက်ပြီးနောက် ဦးခေါင်းကိုညိတ်ကာ ဆက်လက်ဖတ်ရှုလျက်ရှိလေ၏။

“ဘာများအထူးအဆန်းတွေ့နေပြန်သလဲဗျ”

“အထူးအဆန်းရယ်လို့တော့မဟုတ်ဘူး ကိုတင်မောင်၊ အရင်တပတ်လောက်တုန်းက ကျုပ် ပြောဘူးတဲ့ ကြည့်မြင်တိုင်ကတရုတ်ဟော်တယ်မှာ ပိုင်ရှင်လာမယူတဲ့ သေတ္တာကြီးတလုံးအကြောင်း ဆက်ပြီး ကြော်ငြာပါလားလို့ ဂရုစိုက်ကြည့်မိတာပါ”

“ပိုင်ရှင်နာမည်ကောပါသလား”

“ပါတယ်လေ....ကျုပ်ဖတ်ပြမယ်”

ဦးထင်ကျော်လည်း သတင်းစာထဲတွင်ပါသော ကြော်ငြာကို ကျွန်တော့်အား အောက်ပါ အတိုင်း ဖတ်ပြလေသည်။

“ကြည့်မြင်တိုင်(.....)လမ်းရှိ ‘လင်ကိုင်း’ဟော်တယ်ပိုင်ရှင် စီအိန်က ကြော်ငြာလိုက် သည်မှာ ဟော်တယ်တွင်အပ်နှံထားခဲ့သော သေတ္တာပိုင်ရှင် ကိုထွန်းရင်သည် ယခု နောက်ထပ် ကြော်ငြာသည့်နေ့မှ ၇ ရက်အတွင်း လာ၍မယူလျှင် လေလံပစ်၍ ရောင်းချရလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း” ထိုအခါ ကျွန်တော်က....

“ပိုက်ဆံအကုန်ခံပြီး ကြော်ငြာနေရသေးသလားဗျာ၊ ရောင်းလိုက်ရုံပေါ့”

“တရားဥပဒေက ရှိသေးတာကို ကိုတင်မောင်ရဲ့”

နောက်နှစ်ရက်ခန့်ကြာသောအခါ ထိုနေ့မှာ စနေနေ့ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော်လည်း နေ့လည် ၁ နာရီခန့်လောက်တွင် အလုပ်တိုက်မှအိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာ၏။ ဦးထင်ကျော်သည် အိမ်ရှေ့ခန်း၌ ထိုင်ကာ အသက် ၄၀ ကျော်ခန့်ရှိ အဝတ်အစားကို အတော်ခန့်ညားစွာ ဝတ်ဆင်ထားသော လူတယောက်နှင့်စကားပြောနေသည်ကိုတွေ့ရသဖြင့်ကျွန်တော်လည်းအခန်းတွင်းသို့တောက်လျှောက် ဝင်သွားမည်ပြုရာ ဦးထင်ကျော်က....

“အဆင်သင့်လိုက်လေကိုတင်မောင်၊ခင်ဗျားအခုအလုပ်ကပြန်လဲတာ ဒါနဲ့ လာပါအုံးဗျာ၊ ဟောဒီက မိတ်ဆွေအမှုလာနားထောင်လှည့်စမ်းပါအုံး”

ဦးထင်ကျော် မိတ်ဆက်ပေး၍ ထိုသူမှာ ဦးထွန်းတင်ဆိုသူဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပြီးနောက်.... ကျော်။ “ကိုင်း....ဦးထွန်းတင်အစကစပြီးခင်ဗျာညီရဲ့ အဖြစ်အပျက်ကို ပြန်ပြောစမ်းပါ အုံးဗျာ၊ ဟောဒီက ကိုတင်မောင်လဲကြားရအောင်”

ထွန်း။ “ပြောပါ့မယ်ခင်ဗျာ၊ တလုံးမှချန်မထားပါဘူး၊ ကျွန်တော်သိသမျှ အားလုံး ပြောပြပါ့မယ်၊ အမှုကဘဲဥအစရှာမရသလို ဘယ်ဟာကအစ၊ ဘယ်ဟာက အဆုံးမှန်းမသိဘူးဗျ၊ အဟမ်း....ကျွန်တော် ညီ ကိုထွန်းရင်က ရွှေထည်ငွေထည်တွေ၊ ကျောက်လက်စွပ် နားရွှေငှင်း ခြေကျင်း လက်ကောက်စပြီးတောကရွှေကုန်သည်တွေဆီကစုဆောင်း၊ ကိုယ်စားလှယ်ယူပြီးရန်ကုန်က ကုန်သည်ကြီးတွေဆီမှာ တဆင့်သွင်းတယ်၊ ရန်ကုန် ကြည့်မြင်တိုင်၊ အလုံ၊ ပုဇွန်တောင်မှစပြီး အဲဒီ အရပ်တွေမှာ လိုက်ပြီးလက်လီရောင်းတယ်ခင်ဗျာ၊ အဲဒီလိုသွားတဲ့အခါ သူ့ပစ္စည်းတွေကို လက်ဆွဲ သားရေအိတ်တလုံးနဲ့ ထည့်ပြီး ယူသွားလေ့ ရှိတယ်၊ ကျန်တဲ့ပစ္စည်းတွေကိုတော့သူ့ အိမ်မှာထားတာ ခင်ဗျာ၊ သူ့အိမ်ကတိုက်ကြီးမှာခင်ဗျ၊ ပါသွားတဲ့ပစ္စည်းတွေရောင်းကုန်တဲ့အခါတိုက်ကြီးကိုပြန်ပြီး သူ့အိမ်ကယူပြန်တယ်၊ တိုက်ကြီးကအိမ်ကိုတော့အနည်းဆုံး တလနှစ်ခေါက်သုံးခေါက်ပြန်လာလေ့ ရှိတယ်....။

....ဒါနဲ့ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်လလောက်က အိမ်က ထွက်သွားတဲ့အခါ လက်ဆွဲသားရေအိတ်သာ မကဘူး၊ ဒီတခါတော့ အိမ်ကကျွန်းသေတ္တာကြီးပါ တခါထဲ ယူသွားတယ်ခင်ဗျ၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီတခေါက်မှ ဒီလိုယူသွားတယ်ဆိုတာတော့ ကျွန်တော်မသိဘူး၊ ထင်မြင်ချက်လဲ မပေးတတ်ဘူး၊ သူ့ဖြစ်ပုံက ဆန်းတယ်ခင်ဗျာ၊ သူဟာ အသိမိတ်ဆွေတွေအိမ်မှာ မတည်းခိုဘဲ ကြည့်မြင်တိုင်က လင်ကိုင်းဟော်တယ်ခေါ်တဲ့ တရုတ်ဟော်တယ်ကြီးတခုမှာ တဲတယ်၊ ဒီလူက လွတ်လွတ် လပ်လပ် နေချင်တယ်၊ ပြီးတော့ ဒီဟော်တယ်က တရုတ်ကုန်သည်ရော၊ မြန်မာ ကုန်သည်ရော တော်တော် လူစုံသတဲ့ခင်ဗျ၊ တခါတလေ ရှမ်းပြည်က ကျောက်ရောင်းတဲ့ ရှမ်းကုန်သည်တွေတောင် တည်းခိုကြ သတဲ့၊ အစားအသောက်လဲကောင်းပြီး ဈေးနှုန်းလဲ ချိုတယ်ဆိုထင်ပါရဲ့ခင်ဗျာ၊ အဲဒီဟော်တယ်မှာ သူတည်းခိုပြီး ကျွန်တော်ပြောတဲ့ သေတ္တာကြီးကိုတော့ ပစ္စည်းတွေထားတဲ့ အခန်းထဲမှာအပ်ထားခဲ့ သတဲ့ခင်ဗျ၊ အပ်ထားခဲ့ပြီးတဲ့ နောက်တနေ့ ရန်ကုန်ကို လိုက်လာခဲ့တာပခင်ဗျာ၊ အကြောင်းရင်း ကတော့ တိုက်ကြီးမှာရှိတဲ့ သူပိုင်တဲ့အိမ်ကို စပ်ဟပ်ပြီး ရောင်းချိုလာခဲ့တယ်၊ ဒါနဲ့ ရန် ကုန် ကို ရောက်လာပြီး နောက်တနေ့ကျတော့ အမှုတခုနဲ့ ပက်ပင်းပါတွေ့တာပါဘဲခင်ဗျာ....”

....တွေ့ပုံက သူတည်းခိုတဲ့အိမ်ကနေပြီး ဘတ်စ်ကားစီးရအောင် လမ်းမကြီးဘက် ထွက်လာတော့ လမ်းပေါ်မှာ မိန်းမများကိုင်လေ့ရှိတဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်ကလေးတခု လမ်းပေါ်ကျနေတာ တွေ့တာနဲ့ ကောက်ယူပြီးလာခဲ့မိသတဲ့ ခင်ဗျာ၊ အိတ်ထဲမှာ ပိုက်ဆံအကြွနနဲ့ဘဲ ပါတယ်ဆိုထင်ပါရဲ့ ခင်ဗျာ၊ ပိုင်ရှင်ရဲ့ နာမည်နာမတော့ မပါဘူး၊ ဒီတော့ ဒီပစ္စည်းကို လမ်းမတော်၌ ဌာနာရှေ့ ရောက်မှတ် လမ်းမတော်၌ဌာနာဝင်ပြီး အပ်ခဲ့မယ်လို့ကြံတာကိုး ခင်ဗျာ၊ သူ့ဓာတ်ရထားပေါ်တက်လို့ ချက်ခြင်းလို့ဘဲ မိန်းမတယောက် တက်လာပြီး သူ့အနားမှာကပ်ပြီး ထိုင်သတဲ့ခင်ဗျာ၊ ဒါနဲ့ လက်မှတ်ယူ အရှေ့ပိုင်း လာတဲ့အခါ လက်မှတ်စစ်တဲ့အင်စပိတ်တော်က လက်မှတ်စစ်တဲ့အခါမှာ သူ့အနားမှာ ထိုင်နေတဲ့ မိန်းမဟာ ရုတ်တရက် တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်ဖြစ်သလိုနဲ့ သူ့အင်္ကျီအိတ်ကိုစမ်းပြီး ကျွန်တော် ညီကို....

“ရှင် ကျွန်မဆီက နှိုက်ထားတဲ့ ပိုက်ဆံအိတ် ပြန်ပေး”

....ဆိုပြီး တောင်းပါရောတဲ့ခင်ဗျာ၊ ဒီတော့ မောင်ထွန်းရင်ကလဲ သူ့မယူရတဲ့ အကြောင်း ပြောတော့ မိန်းမက လက်မှတ်စစ် အင်စပိတ်တော်ကို ဓာတ်ရထားအရပ်ခိုင်းပြီးပုလိပ်ခေါ်ခိုင်းတာနဲ့ ပုလိပ်ဆရာကလာပြီး ရှာတော့ မောင်ထွန်းရင်အိတ်ထဲမှာ အခုတင် က ကောက်ရတဲ့ မိန်းမကိုင် ပိုက်ဆံအိတ်ကလေးတွေတာပ ခင်ဗျာ၊ မိန်းမပြောတဲ့ ပစ္စည်းနဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်ကလေးထဲက ပစ္စည်းနဲ့ ကိုက်နေတာဘဲ၊ မောင်ထွန်းရင်က ဒီပိုက်ဆံအိတ်ကလေးကို လမ်းက ကောက်ရတဲ့ အကြောင်း ပြောပေမဲ့ ပုလိပ် အမှုထမ်းက ဘယ်ယုံကြည်မလဲ ခင်ဗျာ၊ သူပြောတာ ဘယ်သူမှလဲ ယုံမယ်မဟုတ်ဘူး၊ ဒါနဲ့ သူ့ကို လမ်းမတော်၌ဌာနာ ခေါ်သွားပြီး ချုပ်ထားပါလေရောခင်ဗျာ၊ ဒီတော့ သူလဲ ဒီအမှုကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ ထုချေလို့ မရဘူး၊ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မလွတ် နိုင် ဘူး ဆိုတာ သိတာနဲ့ နာမည် ကို အမှန်မပေးဘူး၊ နေရပ်လိပ်စာကိုလဲမပေးခဲ့ဘူးခင်ဗျာ၊ ဒါနဲ့ အမှုကို ရုံးတင်တာပခင်ဗျာ၊ ဒီအတွင်းမှာ အာမခံလဲ မရဘူး၊ သူဖြစ်ပျက်တာကို ဘယ်သူမှလဲ မသိဘူးခင်ဗျာ....။

....ဒါနဲ့ တဖြည်းဖြည်း သူ့ကို ရုံးတော်မှာ စစ်ဆေးဘို့ နေ့ရက်ရောက်လာပါရော၊ နို့ပေမဲ့ ထူးဆန်းပုံက ဒီတရားလိုမိန်းမဟာရုံးတော်ကို ရောက်မလာဘူးခင်ဗျာ၊ ဒါနဲ့ အမှုကို ရက်ချိန်းပေး၊ တရားလိုလာဘို့ သမာန်စာထုတ်ခေါ်တဲ့အခါမှာ ဒီမိန်းမဟာ အိမ်ကထွက်သွားတာ အတော်ကြာပြီ အိမ်ကိုလဲ ပြန်မလာတဲ့ အကြောင်း၊ ဘယ်မှာမှ ရှာလို့မတွေ့ရကြောင်း ပုလိပ်က အစီရင်ခံတော့ နောက်ဆုံးမှာ တရားလိုမရှိတဲ့ အတွက် အမှုကိုပိတ်လိုက်ရပြီး ကျွန်တော် ညီကို တရားရှင် လွတ်ပစ် လိုက်တယ်၊ ဒါနဲ့ သူလဲ လွတ်လာလို့ အိမ်အပြန် ဘူတာရုံမှာ သတင်းစာတစောင် ဝယ်ဖတ်တော့ လင်ကိုင်းတော်တယ်က ပိုင်ရှင်ရဲ့ ကြော်ငြာမှာ သူ့နာမည် ပါတာတွေ့ရတာကိုးခင်ဗျာ...။

ဤနေရာတွင် ကျွန်တော်ကဝင်၍....

“သူထားခဲ့တဲ့ သေတ္တာအကြောင်း မဟုတ်လားဗျ”

“ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ဒီကမိတ်ဆွေကြီးများက သတင်းစာမှာ တွေ့ပြီးနေမှကိုးခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ညီက ဘာတခုစိုးရိမ်သလဲဆိုရင်တကယ်လို့ သူ့သေတ္တာကို ရောင်းလိုက်ရင် ခက်ရချည်ရဲ့ ဆိုပြီး တိုက်ကြီးကို ရောက်ရောက်ချင်း ဒီသေတ္တာကြီးကို အချိန်နဲ့ လာမရွေးလို့ ကျသင့်တဲ့ ငွေကို ပေးပါမယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း၊ နောက်တနေ့လိုက်လာပြီ ဆိုတဲ့ အကြောင်း ကြေးနန်း ရိုက်လိုက်တယ် ခင်ဗျာ၊ ဒါနဲ့ နောက်တနေ့ မနက်ရထားနဲ့ ချက်ခြင်း ကြည့်မြင်တိုင်ဆင်း ဟော်တယ်ကို ချက်ခြင်း

သွားတာပေါ့ ခင်ဗျာ၊ ဟော်တယ်ဆိုင်ထဲ ဝင် မိလို့ ညှော်ခန်း ရောက်ခါရှိသေး ပုလိပ်သား ၂ ယောက်နဲ့ ရာဇဝတ်အုပ်တယောက် တွေ့ရပြီး သူ့ကို လူသတ်မှုနဲ့ ဖမ်းတော့တာပါဘဲ ခင်ဗျာ၊ ဒီတော့ လူသတ်မှုအကြောင်း မပြောခင် သူနေထိုင်ပုံနဲ့ သူ့အိမ်သူ အိမ်သားများ အကြောင်း နဲ့ အစီရင်ခံပါရစေအုံး....”

ကျော်။ ။ “ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ ဦးထွန်းတင်”

ထွန်း။ ။ “ကျွန်တော် ညီက သူ့မယားမဟုတ်တဲ့ မိန်းမတယောက်နဲ့ နေတယ် ခင်ဗျာ၊ ပထမတော့ ဒီမိန်းမကို သူလက်ထပ်မလို့ပါဘဲ၊ နောက်အတော်ကြာတော့ ဒီမိန်းမအကြောင်းကို သိလာပြီး လက်မထပ်တော့ဘူး ဆိုပါတော့ ခင်ဗျာ၊ ဒီမိန်းမက အတော် ကြောက်စရာ ကောင်းတဲ့ မိန်းမတဲ့ခင်ဗျာ၊ အရက်ဆိုလဲသောက်တာဘဲ၊ ဖဲဆိုလဲ ရိုက်တာဘဲ၊ တခါတလေ မြင်းတောင်မှ လောင်းလိုက်လေးတယ်၊ သောက်စားလာမှဖြင့် ယောက်ျားတယောက် ထက်တောင် ဆူဆူ ပူပူ လုပ်သေးဆိုတဲ့ခင်ဗျာ၊ ကိုယ်ကြမ်းစိတ်ကြမ်းပေါ့ခင်ဗျာ၊ ဒီမိန်းမရဲ့ အပေါင်းအသင်းက ဇာတ်ထဲက လူတွေ၊ ရုပ်ရှင်ထဲကလူတွေနဲ့ အပေါင်းအသင်းများတယ်၊ ဒီဟာတွင်မကသေးဘူး၊ ရန်ကုန်မှာ ခေါင်းပုံဖြတ်နေတဲ့ တကယ် လူဆိုးတွေ ဘာတွေလဲ သူမသိတာ မရှိဘူး၊ တခါတလေ သူ့လိုမိန်းမ မျိုးတွေအိမ်ခေါ်လာတတ်သတဲ့ ခင်ဗျာ၊ အဲဒီအထဲမှာ သူနဲ့ အတွဲဆုံးလူကတော့ ကိုဘိုးတုတ်ဆိုတဲ့ လူတယောက်ဘဲတဲ့ခင်ဗျာ၊ နို့ပေမဲ့ ဒီလူက လွတ်လွတ်လပ်လပ် မရှိပါဘူး၊ မိန်းမရှိပါတယ်”

(ဆက်လက်၍) “ကျွန်တော် ညီလဲ ဒီအခြေအနေမျိုး ရောက်နေပြီး တကယ် အပေါင်း အသင်း အထက်တန်းစားတွေက သူ့ကိုအပေါင်းအသင်းမလုပ်ကြဘဲ ခပ်ဖယ်ဖယ်နေကြတယ်ခင်ဗျာ၊ ဒီအထဲမှာဘဲ သူ့ကုသိုလ်ဘယ်လိုအကျိုးပေးပြန်သလဲ မပြောတတ်ပါဘူးခင်ဗျာ၊ ဂုဏ်သ ရေ ရှိ မိန်းမတယောက်နဲ့ တွေ့ပြီး အဲဒီမိန်းမက သူ့သားတကယ်လို့ နောင်တ ရမယ်ဆိုယင် လက်ထပ်မဲ အကြောင်း ပြောသတဲ့ ခင်ဗျာ၊ ဒီတော့ သူလဲ အဲဒီအရင်မိန်းမ နာမည်က မစော ရွှေတဲ့ အဲဒီ မစောရွှေကို အိမ်ကနင်ချတာပေါ့ခင်ဗျာ၊ နို့ပေမဲ့ ဒီမိန်းမက အတော်ခေါင်းမာတဲ့ မိန်းမ ခင်ဗျာ၊ ရုတ်တရက် ကိုင်လို့ရတဲ့မိန်းမ မဟုတ်ဘူး၊ အိမ်ရှေ့က တံခါးသော့ကိုယူထားတယ်၊ အိမ် မကြာမကြာ ပြန်လာပြီး အော်ကြီးဟစ်ကြီး ရန်တွေတယ်ခင်ဗျာ၊ ဒါနဲ့ အိမ်နီးနားချင်းတွေ ရှက်တာနဲ့ ပြန်ပြီး လက်ခံရပါရော....။

....အဲဒီလို နောက်ဆုံးလက်ခံပြီး အိမ်ထဲရောက်တော့လဲ အမြဲမနေဘူးတဲ့ခင်ဗျာ၊ ည ၁၀ နာရီ လောက်မှာ ပြန်ထွက်သွားသတဲ့၊ နို့ပေမဲ့ ကျွန်တော် ညီ ကံဆိုးဘို့ ဖြစ်လာတာက အဲဒီလို ည ၁၁ နာရီလောက်မှာ နောက်ဆုံးထွက်သွားတာကိုတော့ ကျွန်တော် ညီက လွဲပြီး ဘယ်သူမှ မမြင်လိုက်ကြဘူးတဲ့ခင်ဗျာ၊ အိမ်မှာ အစေခံ မိန်းမလေးတယောက်ရှိတာလဲ နေ့တိုင်း မနက်ကျရင်လာ၊ ညထမင်းချက်ပြီးပြန်တာကိုးခင်ဗျာ၊ အဲဒီလိုထွက်သွားကထဲက မစောရွှေဟာတခါထဲပျောက်သွားတာ အဆုတ်ထိပါဘဲခင်ဗျာ၊ ဘယ်မှာမှ မတွေ့ရတော့ပါဘူး၊ သူ့ခေတ္တနေတဲ့ အိမ်ကိုလဲ အဲဒီညက ပြန်မလာဘူးတဲ့ခင်ဗျာ၊ ကိုင်း....ကျွန်တော်ပြောတဲ့ ဇာတ်လမ်း ဒီနေရာရောက်တော့ ကြည့်မြင်တိုင်က တရုတ်ဟော်တယ်ကို ပြန်ဆက်ရလိမ့်မယ်၊ အဟင်း....အင်း အဲဒီလို တရုတ် ဟော်တယ်က နေ ပြီး ပုလိပ်က လူသတ်မှုနဲ့ သူ့ကို စောင့်ဖမ်းတော့ သူလဲ ကျွန်တော် ကို ကြေးနန်းရိုက်ပြီး အကူအညီ တောင်းလို့ ကျွန်တော် လိုက်လာရပါတယ်ခင်ဗျာ....။

“ဒီရောက်လို့ သူ အဖမ်းခံရတဲ့ အမှုအကြောင်း မေးမြန်း စုံစမ်း တဲ့ အခါ ကျမှ အမှုက အတော်ကလေး ရှုပ်ထွေးတဲ့ အကြောင်း သိရတာကိုခင်ဗျ။ ဟော်တယ် သူထွက်သွားပြီးတဲ့နောက် နှစ်ပတ်လောက်ကြာတဲ့အခါ အဲဒီဟော်တယ်ကို ရောက်လာတဲ့ ကုန်သည်အချို့က ပစ္စည်းထားတဲ့ ဂိုဒေါင်အခန်းထဲက အပုပ်နဲ့ ရတဲ့အကြောင်း ဟော်တယ်ပိုင်ရှင်ကို တိုင်ကြသတဲ့ခင်ဗျ။ အပုပ်နဲ့ ကလဲ နောက်ဆုံးမှာ သူထားခဲ့တဲ့ ကျွန်းသေတ္တာကြီးက ထွက်လာတဲ့အကြောင်း ခြေရာ ခံမိကြတယ်။ ပြီးတော့ ဒီသေတ္တာကြီးကလဲ ပိုင်ရှင်ဟာ ပြန်ပြီး ယူပုံမပေါ်လေတော့ ဆိုင်ရှင်လဲ သင်္ကာမကင်း ဖြစ်လာပြီး ပုလိပ်ကိုအကြောင်းကြားပါလေရောခင်ဗျ။ ပုလိပ်က တခါ တိုက်ကြီးဌာနကို သံကြိုး ဆက်ပြီး မောင်ထွန်းရင်အိမ်ကို အကြောင်းကြားတော့ အိမ်ကိုလဲ သေ့ခတ် ပိတ်ထားတာတွေရ တာကိုခင်ဗျ။ ဒါနဲ့ ကြည်မြင်တိုင်ဌာနက သေတ္တာကြီးကို အတင်း ရိုက် ချိုး ဖွင့် ကြတော့ မိန်းမ တယောက်ရဲ့ လက်မောင်းဖြတ်ထားတာရယ်၊ အသားတစ် တတုံးနှစ်တုံးရယ်၊ သွေးစွန်းတဲ့ အဝတ် အချို့ရယ် တွေ့ရတာပါဘဲခင်ဗျ။ ဒါနဲ့သူနဲ့တိုင်ပင်ပြီး သတင်းစာထဲမှာကြော်ငြာထည့်တာကိုခင်ဗျ”

“ဒါနဲ့ သေတ္တာထဲမှာတွေ့ရတဲ့ လက်မောင်းပြတ်ကို ကြည့်ရှုစစ်ဆေးတဲ့အခါ မြားဖောက် ထားတဲ့ပုံနဲ့ နှင်းဆီအနီပွင့်အောက်မှာ S. S. ဆိုတဲ့ အင်္ဂလိပ် စာလုံး တွေ့ရတယ်။ မစောရွှေက အင်မတန် ယောက်ျားဂိုက် ဖမ်းတဲ့ မိန်းမဆိုကိုးခင်ဗျ။ သူ့လက်ဝဲဘက် လက်မောင်းမှာ အဲဒီအမှတ် အသားရှိတဲ့အကြောင်း သူနဲ့ သိတဲ့လူအားလုံးက အစစ်ခံတယ်။ နောက်ထပ် ပုလိပ်က စုံစမ်းတဲ့ အခါမှာလဲ မစောရွှေ နောက်ဆုံး ကျွန်တော် ညီအိမ်ထဲက ထွက်သွားတာ မြင်လိုက်တဲ့သက်သေကို တွေ့ရတယ်။ ဒီတော့ ပုလိပ်က မီးခိုးကြွက်လျှောက်လိုက်ပြီး မောင်ထွန်းရင်အိမ်ကိုရှာတာဘဲခင်ဗျ”

ကျော်။ ။ “ရှာတော့ဘာတွေ့သလဲဗျ”

တင်။ ။ “ဘာတွေ့ရကယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်တော့ မသိပါဘူးခင်ဗျ။ အကယ်၍ ရုံးတင်စစ်တဲ့အခါကျယ်င်တော့ သိကောင်းသိရပါလိမ့်မယ်”

“ဒါဘဲ ပြောစရာရှိသလား ဦးထွန်းတင်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဒါပါဘဲခင်ဗျ။ ကျွန်တော် ညီရဲ့အဖြစ်အပျက်ကို ကျွန်တော်က တလုံးမှ ပိုလဲ မပြော၊ လိုလဲမပြောပါဘူး။ ဖြစ်တဲ့ အကြောင်းအရာ အမှန်လောက်ဘဲ ကျွန်တော်ပြောပါတယ်။ ယုံပါလို့လဲ ကျွန်တော်မပြောဘူး။ ယုံကြည်ချင်မှလဲ ယုံကြည်မှာကိုးဗျ။ ဒါကြောင့် ဒီအမှု လက်ခံ မခံသာ ကျွန်တော်သိလိုပါတယ်ခင်ဗျ။ ရွှေနေများဟာ သူတို့ရဲ့ အမှုသည် ပြစ်မှုမကျူးလွန်ဆိုတာ ရုံးတော်ကို ယုံကြည်အောင် လျှောက်လဲမရပေမဲ့ အမှုသည်ကိုယ်တိုင်က ရွှေ နေကိုယုံကြည်အောင် လုပ်ဘို့မလိုဘူးလို့ ကျွန်တော် ကြားဘူးပါတယ်”

ကျော်။ ။ “နို့ပေမဲ့ ကျွန်တော်က ရွှေနေမှမဟုတ်ဘဲ ဦးထွန်းတင်၊ ဒီတော့ ရာဇဝတ်

ပြစ်မှုကျူးလွန်တယ်လို့ကျွန်တော်ယုံကြည်တဲ့လူကို ကျွန်တော်မခုခံနိုင်ဘူး။ ကျွန်တော်အတတ်နိုင်ဆုံး ကတော့ အမှုကိုကျွန်တော်လိုက်ပြီး စုံစမ်းထောက်လှမ်းရုံရှိတာဘဲ။ အဲဒီလို စုံစမ်း ထောက်လှမ်းလို့ ခင်ဗျာညီအပေါ်မှာ သံသယ ရှိလာတာနဲ့ တပြိုင်နက် ကျွန်တော် ရွှေ ကိုမတိုးတော့ဘူး ရပ်လိုက်ရုံဘဲ ရှိတယ်။ ခင်ဗျာညီကိုခုခံဆောင်ရွက်ဘို့ ဝတ်လုံတယောက်ငှားရုံပေါ့၊ အကယ်၍ ခင်ဗျာ ညီဟာ

ပြစ်မှု မကျူးလွန်ကြောင်း ထင်ရှားတဲ့ အကိုးအကားရလာတာနဲ့ တပြိုင်နက် အမှုကိုကျွန်တော် ဆက်လက်လိုက်မှာတဲ့။ ဦးထွန်းတင်ဘယ်လိုသဘောရသလဲ”

ထွန်း။ “ကျွန်တော် ပြောင်းလဲပြီး ရွေးချယ်စရာ အကြောင်းမရှိပါဘူးဦးထင်ကျော်၊ ဦးထင်ကျော် အမိန့်ရှိတာမှန်ပါတယ်”

ကျော်။ “ဟုတ်ပါတယ်၊ ကိုင်း ဒီတော့ ကျွန်တော် မရှင်းလင်းတဲ့ အချက်ကလေးတချက် နှစ်ချက် တဆိတ်ပြောစမ်းပါအုံး၊ သူ့ သေတ္တာထဲမှာ လူသေရဲ့လက်မောင်းပြတ်တွေတဲ့အကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ ခင်ဗျာ့ညီက ဘယ်လို ထုချေချက်ပေးသလဲ”

“သူ့ အပြောကတော့ ဒီလင်ကိုင်း ဟော်တယ်က ပစ္စည်းထားတဲ့ အခန်းဆိုတာ ခရီးသည် အများအပြားဝင်ထွက်နေတော့ တစုံတယောက်ဟာ သေ့ကိုအလွယ်တကူရနိုင်ပြီး သူ့ သေတ္တာထဲက ငွေထည်ပစ္စည်းတွေ ထုတ်ယူ၊ လူ့ လက်မောင်းတွေနဲ့ သွေးစွန်းတဲ့အဝတ်တွေကို အစားပြန်ထည့်ထား နိုင်ပါတယ်တဲ့”

“အင်း ထင်မယ်ဆိုလဲထင်လောက်ပါရဲ့၊ တခုကဘယ်သူကဒီလိုလဲမလဲ၊ သေတဲ့လူကို သတ်ဘို့ အကြောင်းကော ဘာများရှိသလဲ”

“မရှိပါဘူးခင်ဗျာ၊ ဒီမိန်းမကိုမုန်းတဲ့လူတွေတော့များတာအမှန်တဲ့၊ နို့ပေမဲ့ တကယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော် ညီကလူပြီး ဘယ်သူမှ ဒီမိန်းမကို သေစေချင်မယ် မဟုတ်ဘူးလို့ ဆိုရမယ်”

“ဒါထက် ဦးထွန်းတင် စောစောက အမိန့်ရှိသလို မစောရွှေဟာ တခြားလူတယောက်နဲ့ ဘာလိုလို ဖြစ်နေသေးတယ်ဆို”

“ဪ... ဘိုး တုတ် အကြောင်း ပြောတာ ထင်ပါရဲ့၊ ဒီအကောင်က အခြေအနေမရှိတဲ့ လူတယောက်တဲ့၊ အပျော် အပါး လောက် သဘော ထားပြီး ယူထားတဲ့ မိန်းမတယောက်ကို သူ ပစ်ချင်တဲ့အခါ ပစ်မှာပေါ့ ဦးထင်ကျော်”

“ဒီလူအကြောင်း ဘာများ သိသလဲ”

“ဒီလူက ကုလားကပြားတဲ့ ခင်ဗျာ၊ အညာမှာ အရင်က ထိုးကွင်းဆရာလုပ်ဖူးဆိုထင်ပါရဲ့ ခင်ဗျာ၊ ဒါနဲ့ ရန်ကုန်ရောက်လာတော့ အလုပ် အကိုင် အတည် တကျ မရှိဘဲ ခြေသလုံးအိမ်တိုင် ဖြစ်နေတာပါတဲ့၊ အမှန်တော့ ဒီကောင်က တွေကရာလျှောက်ပြီး လုပ်စားနေတဲ့ လူတယောက်တဲ့ ခင်ဗျ”

“ဦးထွန်းရင်ပြောတဲ့အတိုင်းဆိုရင် ဘိုးတုတ်မှာ ဒီမိန်းမကို သတ်စရာအကြောင်းဘာမှမရှိဘူး၊ သူ့မှာ သတ်ဘို့အခွင့်အခါရတယ်ထားအုံး၊ သတ်ဘို့အကြောင်းမရှိဘူး၊ ကိုထွန်းရင်မှာတော့ သတ်သို့ အကြောင်းကလဲရှိတယ်၊ အခွင့်အရေးလဲရှိတယ် ဒီလို မဟုတ်လား၊ ဒါထက် သူတို့ချင်း အချင်း များကြဘူးသလား”

“များခဲ့ဘူးသတဲ့ခင်ဗျ၊ များခဲ့ဘူးတာလဲ မကြာမကြာဘဲတဲ့၊ သက် သေတွေလဲ ရှိတယ်၊ တခါကတော့ နင်ကိုငါ သတ်ပစ်မယ်လို့ မစောရွှေကို ကျွန်တော် ညီက ကြိမ်းမောင်းဘူးဆိုထင်ပါရဲ့ ခင်ဗျ၊ နို့ပေမဲ့ ဒီအကောင်အကြောင်း ကျွန်တော် သိပါတယ်ခင်ဗျာ၊ သူပြောတာ ကယ်တော့မှ လုပ်တဲ့အကောင်မဟုတ်ဘူး၊ ပါးစပ်က ပေါ့ပေါ့ဆဆနဲ့ ပြီးရင်လဲပျောက်သွားတာတဲ့ခင်ဗျ”

“ကိုင်း....ကောင်းပြီလေ၊ ဦးထွန်းတင် ခင်ဗျာ့ညီ အမှုကို ကျွန်တော် စုံစမ်းပါဦးမယ်၊ အပေါ်ယံ အဖြစ်အပျက်တွေ ကြည့်ရုံနဲ့ ဒီအမှုမှာ မြှော်လင့်စရာမရှိဘူးလို့ ကျွန်တော်တို့မှတ်ချက် မချသင့်သေးဘူး”

“ကျွန်တော် စိတ်ထင်တော့ မရှိသလောက် ဖြစ်နေမလား မပြောဘတ်ဘူးခင်ဗျာ၊ နို့ပေမဲ့ အဆိုးတွေရင် အကောင်းတွေရဦးမည်လို့ မြှော်လင့်ရတာဘဲ”

ထို့နောက် ဦးထွန်းတင်လည်း သူ့ညီ၏အမှုကို ဦးထင်ကျော်လက်ထဲသို့လုံးဝအပ်ပါကြောင်း ဖြင့် နောက်ဆုံးပြောကြားပြီးလျှင် ကျွန်တော်တို့အား နှုတ်ဆက်၍ပြန်သွားလေ၏။

- *

*

*

ဦးထွန်းတင်ပြန်သွားသောအခါ ကျွန်တော်က ဦးထင်ကျော်အား....

“ခင်ဗျားပြောတာ ဟုတ်တာဘဲ ဦးထင်ကျော်.... သက် သေ ထွက် ချက် တခု ဘဲ ဖြစ်စေ၊ အဖြစ်အပျက်တခုဘဲဖြစ်စေ အပေါ်ယံတန်ဖိုးကိုဖြတ်ရုံနဲ့ မပြီးသေးဘူးဗျ၊ နို့ပေမဲ့ အမှုကတော့ သိပ်မြှော်လင့်စရာ ရှိမယ်မထင်ပါဘူးဗျာ၊ ကိုထွန်းရင်အိမ်မှာ ပုလိပ်ကဝင်ရှာတော့ အလောင်းရဲ့ အစအန တွေ မတွေ့ သိရရင်ပြီးသလောက်ပါဘဲ”

“ပြီးလောက်ပြီဆိုယင်လဲ ဆိုသလောက်ပါဘဲဗျာ၊ နောက်ဆုံး အစ သတ်ဘို့ဘဲ လိုပါ တော့တယ်၊ ကျုပ်တို့ အခုသိရတဲ့ သက်သေခံအတိုင်းဆိုယင် ဟော်တယ်မှာ တွေ့ရတဲ့ သေတ္တာကြီး အကြောင်း ချန်မထားဘဲနဲ့ ဘယ်တရားသူကြီးမဆို ဘယ်ဂျူရီ လူကြီးမဆို တရားခံမှာ အပြစ် ရှိကြောင်းတခါထဲ ဆုံးဖြတ်မှာဘဲ၊ ကျုပ်တို့ ဆုံးဖြတ်ရမဲ့ အချက်တချက်က အဖြစ်အပျက်ဟာ သူ့အတိုင်း ပေါ်ထွက်နေတဲ့ အချက်က တကယ်တန်ဖိုး ဟုတ်-မဟုတ်ကို စဉ်းစားဘို့ဘဲ၊ အကယ်၍ ဟုတ်ခဲ့သည်ရှိသော် ခုခံဘို့ဟာ အပိုပါဘဲ”

“ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ၊ ဒါဖြင့် ခင်ဗျား ကြည့်မြင်တိုင်က တရုတ်ဟော်တယ်ကို သွားပြီး စုံစမ်းမလား”

“ဟုတ်တယ် ကိုတင်မောင် ကိုထွန်းရင်အပေါ် စွပ်စွဲထားတဲ့ စွပ်စွဲချက်တွေ မှန်မမှန်ကို ကျုပ်တို့ ပထမ စပြီးစစ်ဆေးရလိမ့်မယ်ဗျ၊ မှန်ယင်တော့ ကျုပ်တို့ ရွှေ့တိုးစရာ လိုကောင်းမှ လိုတော့မယ်၊ ပြီးတော့ ကျုပ်တို့ အချိန်ဖြုန်းနေလို့ မဖြစ်ဘူးဗျ၊ အခုသွားမှဘဲ၊ သေတ္တာထဲတွေ့ရတဲ့ ဟာတွေဟာ မကြာခင် မြှုပ်ပစ်လိုက်လိမ့်မယ်၊ လမ်းမှာတော့ ပုလိပ်မင်းကြီးအိမ် ဝင်ပြီး၊ သူ့ဆီက ကြည့်ရှုဘို့ လက်မှတ်ကလေးတော့ ယူခဲ့အုံးမှ ဖြစ်မယ်”

ဦးထင်ကျော်သည် ကိရိယာတန်ဆာပလာများ အပြည့်အစုံပါသော သူ၏ လက်ဆွဲအိတ်ကလေးကို ယူခဲ့ပြီးလျှင် နောက်မိနစ်အနည်းငယ်ခန့် အတွင်း၌ ကျွန်တော်တို့သည် တက္ကစိတစီးပေါ်တွင် စီးနင်းလိုက်ပါကာ ပုလိပ်မင်းကြီးအိမ်သို့ မောင်းနှင်လျက် ရှိလေ၏။

ပုလိပ်မင်းကြီးအိမ်သို့ ရောက်၍ သူ၏ အပါးတော်မြဲ အတွင်းဝန်နှင့် တွေ့ရသောအခါ ၎င်းအမှုအတွက် အင်စပိတ်တော် ဦးသောင်းညွန့် လိုက်လံလျက်ရှိကြောင်း သိရ၏။ ပုလိပ်မင်းကြီးထံ အခွင့်တောင်းသောအခါ ကျွန်တော်တို့အလိုရှိသည့်အတိုင်း လင်ကိုင်းဟော်တယ် ပစ္စည်းခန်းထဲတွင် တွေ့ရသော သေတ္တာအတွင်းမှ လက်မောင်းပြတ်နှင့် အသားတုံးများကို ကြည့်ရှုနိုင်ခွင့်ရရှိလေသည်။

ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့လည်း ကြည့်မြင်တိုင် တရုတ်ဟော် တယ် သို့ ရောက် ရှိခဲ့ရာ အင်စပိတ်တော် ဦးသောင်းညွန့်ကို အခန့်သင့် တွေ့ရ၍ ဦးသောင်းညွန့်သည် ကျွန်တော်တို့အား မချိုမချဉ် မျက်နှာနှင့် ကြည့်ရှုလျက် ရှိလေသည်။

“အလို...ဆရာတို့ပါလား၊ မြော်လင့်ချက်မရှိတဲ့ အမှုကြီး လိုက်လာကြပြန်ပြီ ထင်တယ် အမှုကတော့ လယ်ပြင်မှာ ဆင်သွားသလို ထင်ရှားနေတဲ့အမှုဘဲ ဆရာရေ၊ ဆရာနာမည် မပျက် ချင်ယင် ပြန်သွားတာ ကောင်းပါတယ် ဆရာ”

(ဦးထင်ကျော်က ဣန္ဒြေဖြင့်) “ကျုပ်က နာမည်ပျက်တာ ကြောက်တဲ့အကောင်မှ မဟုတ်ဘဲ၊ ကိုသောင်းညွန့်ရဲ့၊ ခင်ဗျားတို့လို အစိုးရ အမှုထမ်း လခစားလဲ မဟုတ်၊ ဝါသနာအလျောက် လိုက်နေတဲ့ လူဆိုတော့ ကျုပ်ပညာ ဆည်းပူးရယင် ပြီးတာဘဲ”

“ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ၊ နို့ပေမဲ့”

(ပြုံးလျက်) “ကိုင်း...ခင်ဗျာ့ လယ်ပြင် ဆင်သွားတာတွေ အသာထားပြီး ကိုထွန်းရင် အိမ်ထဲ ရွာတော့ ဘာတွေ တွေ့သလဲဆိုတာ ပြောစမ်းပါအုံး”

“သူ အိပ်တဲ့အခန်းထဲမှာ စိန်မှုန့်ထဲ ထားတဲ့ပုလင်းတလုံးတွေရတယ်၊ အပြည့်တော့ မဟုတ်ဘူး၊ တဝက်လောက်ဘဲ ကျန်တော့တယ်၊ အောက်က ကျောက်ပြားချပ်ကြီးတွေ ခင်းထားတယ်ဆရာရဲ့၊ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့လဲ ကျောက်ပြားချပ်တိုင်း စေ့အောင်မလှန်နိုင်တော့ ရေတပုံးကို ကြမ်းပြင်ပေါ် အလောင်းခိုင်းတာဘဲ”

“တော်တယ်ဗျို ကိုယ့်လူက စိတ်ကူး အဓကောင်းသားဘဲ”

“အရင်တခါ ဆရာပေးတဲ့ နည်းပါခင်ဗျာ”

“ကိုင်း...ဒီတော့ ဘာဖြစ်သလဲ ဆိုစမ်းပါအုံး”

“ဒီတော့ အလယ်နားက ကျောက်ပြားတချပ်ဟာ တခြား ကျောက်ပြားတွေထက် အရင် ခြောက်သွားတော့ တန်တော့ ကေန္တ ဒီကျောက်ပြားချပ်အောက်က မြေဟာ မကြာခင်က ဖို့ထားတဲ့ မြေဖြစ်ရမယ်ဆိုပြီး ကျွန်တော်တို့လဲ သံတူခွင်းနဲ့ ဒီကျောက်ပြားချပ်ကို လှန်ပါလေရော ခင်ဗျာ၊ အောက်မှာ ကျွန်တော်တို့ထင်တဲ့အတိုင်းပါဘဲဆရာ၊ မြေဟာ ပွဲနေပြီး ယက်ကြည့်တဲ့ အခါမှာတော့ အထုပ်တထုပ် တွေ့ရတာကို ဆရာရဲ့၊ အထုပ်ထဲမှာ ဘာပါသလဲသိလား၊ ပြောရမှာတောင် စက်ယုပ်စရာ ကြီးပါဆရာ၊ လူ့ အသားတွေ သွေးတွေ အသည်းနှလုံးတွေ အို...”

“အရိုးကော မတွေ့ဘူးလား”

“အရိုးတွေ့ မတွေ့ဘူးဆရာရဲ့၊ ဒီဟာတွေကို အင်းစိန် စုံထောက်ဌာနက လာပြီး စစ်ဆေးသွားပြီ၊ သူတို့က အသားထစ်များနဲ့ အူအသည်းနှလုံးတွေဟာ မိန်းမတယောက်ရဲ့ ကိုယ်က ဖြစ်တယ်၊ မိန်းမ အသက်က ၃၅ နှစ် မစောရွှေဆိုတဲ့ မိန်းမ အရွယ်လောက်ဘဲ၊ ပြီးတော့ အူနဲ့ အစာအိမ်တွေ ထဲကလဲ စိန်ပါတဲ့ အဆိပ်မှန်တွေ တွေ့ရတယ်လို့ အစီရင်ခံတယ် ဆရာရဲ့၊ တွေ့ရတဲ့ အဆိပ်မှန်ကလဲ လူတယောက်ကို သေစေနိုင်လောက်သတဲ့၊ ဒါကြောင့် ဒီအမှုကို ဆရာလိုက်ပြီး ကာကွယ်ယင် သိပ် အကျိုးရှိမယ် မထင်ပါဘူးလို့ ကျွန်တော် အစက ပြောတာပေါ့ဆရာ”

“အခုလို တွေ့ရပုံ သတင်းပေးတဲ့အတွက် အများကြီး ကျေးဇူးတင်တယ်ဗျာ၊ ကိုသောင်းညွန့်၊ ကျုပ်လိုက်တာ မလိုက်တာ အပထားပြီး ဒီအချက်ဟာ အတော်ကလေး အရေးကြီးတဲ့ အချက်ဗျာ၊ ကိုင်းလေ....ရောက်တဲ့အခါ စေ့စေ့စပ်စပ်ကလေး ကြည့်သွားရအောင် ဒီဟာတွေ ဘယ်မှာ ထားသလဲ”

“ရင်ခွဲရုံမှာ ဆရာ၊ ဆရာကြည့်ချင်လို့လား”

“အခွင့်ကြုံတုန်း တဆိတ်လောက် ကြည့်ပါရစေဗျာ”

ဆေးရုံ ရင်ခွဲခန်းသို့ ရောက်၍ အစောင့်ကုလားသည် ဦးသောင်းညွန့်အား ဆလံပေးကာ အခန်းသေ့ကို ပေးအပ်လေရာ ကျွန်တော်တို့လည်း ဦးသောင်းညွန့်နောက်မှလိုက်၍ ရင်ခွဲခန်းထဲသို့ ဝင်ကြလေ၏။ အခန်းအလယ်၌ကား ၆ ပေခန့်ရှည်သည့် အလောင်းတင်ခုံတခု ရှိရာ ၎င်းအပေါ်တွင် အဝတ်ဖြူတခု ဖုံးအုပ်ထားသော အပုံကြီးတပုံ ရှိလေသည်။

ဦးသောင်းညွန့်သည် လူသားအပိုင်းအစများကို ဖုံးထားသည့် အဝတ်ကို လှန်လိုက်ရာ လူ၏ အသားကို အမဲသားသဖွယ် ခုတ်ထစ်ပိုင်းဖြစ်ထားသည့် အစုအပုံများကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့မြင် ကြရ၏။ ခုတ်ထစ်ထားပုံကို မြင်ခြင်းဖြင့် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ကြောင်း ထင်ရှား လှ ပေ သည်။ လက်ဝဲဘက် လက်မောင်းပြတ်မှာ ကျွန်တော်တို့နှင့် အနီးဆုံးအပုံ၏ နံဘေးတွင် ရှိနေ၍ ဦးထင်ကျော် သည် ၎င်းကို အတော်အတန် အာရုံစိုက်လျက်ရှိကြောင်း ကျွန်ုပ် အကဲခပ်မိ၏။

လက်မောင်း၏အောက်တွင် ဖြူဆွတ်သော အသားကို နောက်ခံလျက် အပြာရင့်ရောင် ဆေးဖြင့် ထိုးထားသည့် အသည်းကို မြှားတံဖောက်လျက်ရှိသည့်ပုံကို၎င်း အောက်တွင် ရေးထိုး ထားသည့် အတိုကောက် (S.S.) စာလုံးများသည်၎င်း ထင်ရှားစွာ ရှိနေလေသည်။ ဆေးထိုးပုံ လွန်စွာ သေသပ်ပြတ်သားလှ၍ လက်ရာကောင်းတခု ဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်တော်နှင့်ဦးသောင်းညွန့်တို့မှာ အခန်းထောင့် တခုသို့ သွားရောက်ကာ အနံ့ အသက်များ ပျောက်ကင်းအောင် ဆေးလိပ်များကို ခပ်ပြင်းပြင်း ဖွာထုတ် လျက် ရှိ လေ ရာ ဦးထင်ကျော် တယောက်သာ ခုံအနီးတွင် အလုပ်ရှုပ်လျက် ရှိလေသည်။

သူသည် မည်သူမည်ဝါ ယောက်ျားမိန်းမဟူ၍ မခွဲခြားနိုင်သေးသော အလောင်းသစ်တခုကို စစ်ဆေးနေဘိသကဲ့သို့ လက်မောင်းကို တိုင်းထွာခြင်း၊ လက်ချောင်းများကို တိုင်းထွာခြင်းများ ပြုလုပ်လျက် အသားပြင်ကို တလက်မျှပင် မကျန်ရအောင် စေ့စပ်စွာ ကြည့်ရှုလျက်ရှိ၏။ လက်ချောင်း များကို ကြည့်ပြီးနောက် တံဆိပ်နှိပ်သော မင်ခံ အဝတ်ပေါ်သို့ တင်ပြီးလျှင် လက်ချောင်း အဖုံးများ

များကိုပင်ဆွတ်၍ လက်ပုံစံများကို စက္ကူအဖြူချပ် တခုပေါ်၌ ရိုက်နှိပ်ယူ၏။ တဖန်လက်မောင်းပေါ်မှ မြှားတံနှင့် အသည်းပုံကို၎င်း၊ စာလုံးများကို၎င်း တိုင်းထွာ ပြန်လေသည်။ ထို့နောက် အလွန် တန်ခိုးကြီးသော မှန်ဘီလူးဖြင့် တံဆိပ်ကို အထပ်ထပ် ကြည့်ရှုပြန်လေသည်။

ပုလိပ် အစည်းအဝေးတခုတွင် ဦးထင်ကျော်က....

“မည်သည့်ထွက်ချက်ကိုမဆို စုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်းမရှိဘဲ လက်မခံရ၊ အချင်းအရာတခုကို အဆက်အသွယ်တစုံတရာမထားဘဲ သင်ကိုယ်တိုင် သီးသီးသန့်သန့် လေ့လာရမည်၊ မျက်စိနှင့်နှာ့ကို အမြဲဖွင့်ထားရမည်”

ဟူ၍ ဩဝါဒပေးဘူးသည်ကို ကျွန်တော်သတိရမိ၏။

ဦးသောင်းညွန့်က ကျွန်တော်၏နား နားသို့ကပ်၍....

“ခင်ဗျာလူက ဘာကလေးဘဲဖြစ်ဖြစ်မှန်ဘီလူးနဲ့ သေသေချာချာကြည့်တာအကျင့်ဖြစ်နေပြီ ထင်ပါရဲ့ဗျာ၊ တယောက်ယောက်က ပုလိပ်ရုံးကြီးကို ဗူးနဲ့ခွဲပြီး ဖြိုချလိုက်တောင် အုတ်ကျိုး အုတ်ပဲ တွေကို မှန်ဘီလူးနဲ့ တခုစီကြည့်နေမဲ့လူဘဲ၊ ကြည့်ပါအုံးလက်မောင်းပြတ်ပေါ်မှာဆေးထိုး ထားတဲ့တံဆိပ်ကိုကြည့်နေလို့ ဘာထူးအုံးမှာလဲကိုတင်မောင်၊ လူသတ်မှုဟာလူသတ်မှုပါဘဲဗျာ”

ဦးထင်ကျော်သည် အလုပ်ကိုသာ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်လျက်ရှိ၏။ သူ၏ မျက်လုံးများသည် စားပွဲရှည်ရှိရာမှ ပြုတ်ပေါက်အနီးရှိ ခုံတခုပေါ်တွင် တင်၍ထားသော ကျွန်းသေတ္တာမှာ လက်မောင်းပြတ်နှင့် အသားတုံးများ တွေ့ရသည်ဆိုသော သေတ္တာဖြစ်၍ အညိုရောင် ဆေးသုတ် ထား၏။ ဦးထင်ကျော်သည် အတွင်းအပြင် လှန်လှောကြည့်ရှုပြီးနောက်သုတ်ထားသောအညိုရောင် ဆေးကို၎င်း၊ သေတ္တာနှုတ်ခမ်းတွင် ဆေးဖြူဖြင့် ထိုးထားသောစာလုံးများကို၎င်း၊ ကြည့်ရှုပြန်၏။

ထို့နောက်သူ၏ မှတ်စုစာအုပ်တွင် သေတ္တာလုပ်ကိုင်ရောင်းချသော ကုမ္ပဏီ အမည်ကို၎င်း၊ သေတ္တာအိမ်ပေါ်တွင်ရှိသည့် ကုမ္ပဏီအမည်ကို၎င်း၊ အလုံးစုံမှတ်ယူ၏။ သေတ္တာကို ဖွင့်သည့်အခါ ကျွတ်ထွက်လာသော ဝက်အူများကိုပါ စမ်းသပ်ကြည့်ရှု၏။ ထို့နောက်ပစ္စည်းကိရိယာ တန်ဆာ ပလာများကို သူ၏လက်ဆွဲအိတ်အတွင်းသို့ ပြန်၍ထည့်လိုက်ပြီးလျှင်စုံစမ်းခြင်းပြီးဆုံးပြီဖြစ်ကြောင်း နှင့် ကျွန်တော်တို့အား ပြောလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့လည်း ဦးသောင်းညွန့်ကိုခေါ်၍ ဦးထင်ကျော်၏ ဆန္ဒအတိုင်း ‘လင်ကိုင်း’ဟော်တယ်သို့ ကားကိုမောင်းခဲ့ကြပြန်ရာ ဟော်တယ်ပိုင်ရှင်အဝိန်သည်ကျွန်တော်တို့အား ညှော်ဝတ်ကျောပွန်စွာ ပြုစုလေသည်။

ဦးထင်ကျော်က အဝိန်အား....

“ဒီမှာ မစ္စတာအဝိန်ရဲ့ ကျုပ်အခုလိုက်နေတဲ့ ကိုထွန်းရင်အမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီးမရှင်းလင်းတဲ့ အချက်အချက်က ခင်ဗျာဟော်တယ်က ပစ္စည်းခန်းထဲမှာ သေတ္တာတခုထဲကပစ္စည်းတွေကို တခြား သေတ္တာတခုထဲပြောင်းနိုင်လောက်ကဲ့လားဆိုတဲ့အချက်ဘဲဗျာ”

“ဘယ်နည်းနဲ့မှမဖြစ်နိုင်ပါဘူးစုံထောက်ကြီးခင်ဗျာ၊ ပစ္စည်းထားတဲ့လူတွေက အချိုးမရွေး ဝင်ထွက်နေတာဘဲခင်ဗျာ၊ ဒီဟော်တယ်မှာ တည်းခိုတဲ့လူတွေကလဲ ကျွန်တော့်မျက်နှာသိနေတာကလဲ တွေ့လို့ချည်းဘဲ၊ ပြီးတော့ ဒီအခန်းထဲ သူတို့ထားခဲ့တဲ့ အထုပ်အပိုးတွေ ပစ္စည်းတွေဆိုတာကလဲ

သိပ်အဘိုးမထိုက်တဲ့ပစ္စည်းက များပါတယ်။ နေ့ခင်းတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးခင်ဗျာ၊ ညမှာလဲ ကျွန်တော်တို့အမြဲသေ့ခတ်ထားပါတယ်”

“ဟော်တယ်က အဲဒီကိုထွန်းရင်ထွက်သွားတဲ့အချိန်နဲ့ လူ့အသားတွေကို သူ့သေတ္တာထဲက ပုလိပ်များတွေရတဲ့အချိန်စပ်ကြားမှာ သူ့စိမ်းများဘယ်နှစ်ယောက် ခင်ဗျားဟော်တယ်မှာ တည်းခို သွားတယ်ဆိုတာ ပြောနိုင်သေးသလားဗျာ”

“ကျွန်တော်မှတ်မိတန်သလောက် မှတ်မိပါတယ်ခင်ဗျာ၊ မစွတာဟင်နုရီဆိုတဲ့ ဗိုလ်ကပြား တယောက် သူ့မှာခရီးဆောင် သေတ္တာကြီးနှစ်လုံးနဲ့ အဝတ်အစားထည့်တဲ့ ယူနိုဖောင်းသေတ္တာ တလုံးပါတယ်၊ ပြီးတော့အရပ်မြင့်မြင့်ဂိုက်ကောင်းကောင်း ဒေါ်စိန်ရင်ဆိုတဲ့ အထည်သည်တယောက် သူ့မှာတော့ ကျွန်းသေတ္တာကြီးတွေရော၊ သံသေတ္တာတွေရော၊ သားရေအိတ်တွေရော ပါတယ်၊ နောက်ဗမာလူမျိုးဘဲ ယောက်ျားတယောက်ကတော့ နံမည်ကျွန်တော်မေ့သွားပြီ၊ ဧည့်သည်စာရင်း စာအုပ်ထဲမှာရှိပါတယ်၊ သူ့မှာတော့သားရေသေတ္တာနှစ်လုံးဘဲ ပါပါတယ်၊ စာအုပ်ကို ကြည့်ချင် သေးသလားခင်ဗျာ”

ကျော်။ ။ “တဆိတ်လွယ်ယင်တော့ကြည့်ပါရစေဗျာ”

စာအုပ်ရောက်လာသောအခါ ဦးထင်ကျော်သည် ဧည့်သည်နာမည်များနှင့်တကွ အဝင် အထွက် ရက်စွဲများပါကူးယူလေသည်။ ထိုအခါဦးသောင်းညွန့်က ...

“ကိုင်း....ဦးထင်ကျော်၊ ကြည့်မဲ့ကြည့်ယင်ပစ္စည်းထားတဲ့ အခန်းပါလိုက်ကြည့်အုံးလေဗျာ”

ဟု ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်တို့လည်း ပစ္စည်းခန်းကို လိုက်၍ ကြည့်ရ၏။ ကျွန်တော်တို့ ရောက်သောအခါ တံခါးမှာပွင့်နေလျက် အခန်းကလေးမှာ များစွာမကျယ်ဝန်းလှသော်လည်း ခရီးဆောင်သေတ္တာများ၊ ထင်းရှူးသေတ္တာကြီးငယ်များ၊ သားရေအိတ်များဖြင့် ပြည့်ကြပ်လျက် ရှိလေသည်။ အခန်းမှာစင်္ကြံ၏ ဒေါင့်စွန်းတွင် ရှိသော်လည်း လူသွားလူလာနှင့် နီးကပ်လှသဖြင့် လူတယောက်သည် အပြင်မှတစ်ဦးမမြင်ဘဲ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောကိစ္စမျိုးကိုပြုလုပ်ရန် ခဲယဉ်းလှပေ၏။

အပြန်၌ အုတ်ခုံလှေကားထစ်များကိုဆင်းယင်း ဦးထင်ကျော်ကဦးသောင်းညွန့်အား....

“တရားခံကို အခုဘယ်မှာ ချုပ်ထားသလဲဗျ”

“အမှုကဘယ်မှစပြီးစစ်မယ်ဆိုတာ မသေချာသေးလို့ ကြည့်မြင်တိုင် ဌာနာမှာဘဲ ချုပ်ထား တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆရာ၊ တွေ့ချင်သေးသလား”

“ခင်ဗျားက ကျေးဇူးပြုလို့ တွေ့နိုင်မယ်များဆိုရင် ဝမ်းသာတာပေါ့ဗျာ၊ သူ့ကို တခွန်း နှစ်ခွန်းလောက်ဘဲ မေးစရာရှိပါတယ်”

ထို့နောက်ကျွန်တော်တို့လည်း ညနေစာကို ၃ ယောက်အတွက်ထိုဟော်တယ်၌ပင် မှာထား ခဲ့ပြီးနောက် ကြည့်မြင်တိုင် ဌာနာသို့ သွားရောက်ကြလေ၏။ ဌာနာသို့ ရောက်သော အခါ ဦးသောင်းညွန့်လည်း ဦးထင်ကျော်အား ဌာနာအုပ်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးပြီးနောက် အကျိုးအကြောင်း ပြောပြလေရာ မကြာမီတရားခံ ကိုထွန်းရင်အား ကျွန်တော်တို့ရှေ့သို့ခေါ်ခဲ့စေ၏။

ကိုထွန်းရင်မှာ မျက်နှာအနည်းငယ်ချောင်ပြီးလျှင် ပါးသိုင်းမွှေးများ ရှည်နေသည်မှတစ်ပါး သူ့အကိုဦးထွန်းတင်နှင့်မျက်နှာပေါက်ချင်းတူညီလှလေသည်။

ဌာနာအုပ်နှင့် ဦးသောင်းညွန့်တို့ကရှောင်ပေးသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ချည်း ကျန်ရှိသောအခါ ဦးဆင်ကျော်သည် နှုတ်ဖြင့်၎င်း၊ အမှုအရာဖြင့်၎င်း၊ မိမိ မသိသေးသူ တယောက်အပေါ် တွင် အကြောင်းရှိက ပြုမူတတ်သည့်အတိုင်း ကိုထွန်းရင်အား နှစ်သိမ့်စေပြီးလျှင် အား ပေး စကား ပြောကြားပြီးနောက်....

“ဒီမှာ ကိုထွန်းရင်၊ ခင်ဗျားဟာကျုပ်ကိုခင်ဗျားဘက်ကလိုက်ပြီး ခုခံဆောင်ရွက်စေချင်တယ် နော်၊ ဒီလိုဆောင်ရွက်စေချင်ယင် အားလုံးအဖြစ်အပျက်မှန်သမျှ ပြောရလိမ့်မယ်၊ တကယ်လို့ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်ကသိပြီး ခင်ဗျားအကိုကမပြောဘဲကျန်နေရစ်ခဲ့လို့ရှိရင်လဲ ဘာမှမကွယ်မထောက်ဘဲ ပြောစမ်းဗျာ”

“ကျွန်တော်လဲ ဆရာအခုသိတာထက်ပိုမသိပါဘူးခင်ဗျာ၊ အမှုတခုလုံးဟာနက်နဲရှုတ်ထွေးတဲ့ ပြဿနာတခုဖြစ်နေတဲ့အတွက် ကျွန်တော်ဖြင့်ဘယ်လိုမှမပြောတတ်နိုင်အောင် ဖြစ်နေပြီ၊ နို့ ပေမဲ့ ကျွန်တော်ဒီကြောက်စရာခဲကောင်းတဲ့ လူသတ်မှုကြီးမကျူးလွန်ဘူးဆိုတာတော့ဘုရားကိုရှိခိုးပြီးပြောဝံ့ ပါတယ်။ ဒီသေတ္တာကြီးကို ကျွန်တော်ဒီကိုယူလာတုန်းက ဒီသေတ္တာထဲမှာ ကျွန်တော့်ငွေထည်တွေနဲ့ လက်ဝတ်လက်စားတွေပါတယ်ခင်ဗျာ၊ တခြားဘာမှမပါပါဘူး။ ဒီနောက်ဟော်တယ်ကပစ္စည်းခန်းထဲ ထားပြီးကတည်းက ကျွန်တော်ဘယ်တော့မှမဖွင့်ရပါဘူးခင်ဗျာ”

“မစောရွှေကို သတ်ဘို့ ကြံစည်နေတဲ့ လူများ ဘယ်သူရှိသလဲဆိုတာ ခင်ဗျားသိသလား”

“မရှိပါဘူးခင်ဗျာ၊ ဒီမိန်းမက ကျွန်တော် ဘဝကို ကောင်းကောင်းကြီး ဖျက်ဆီးသွားတဲ့ မိန်းမဘဲခင်ဗျာ။ အကိုကြီးလဲ ဒီမိန်းမအတွက်နဲ့ ဘဲ ကျွန်တော် ကိုပစ်ထားတယ်။ တခြား လူကြီး လူကောင်းတွေက သူ့ အတွက် ကျွန်တော် ကို သပိတ်မှောက်ကြပြီ။ နို့ ပေမဲ့ ဒီမိန်းမကသူ့ အပေါင်း အသင်းနဲ့ သူနဲ့ ခင်ဗျာ၊ သူ့ လူတွေကတော့ သူ့ ကို အတော်ခင်ကြတယ်၊ ကျွန်တော် အပေါ်မှာ ဆိုးတယ်လို့ပြောရပေမဲ့ အတော်လူချစ် လူခင် များအောင် လုပ်တတ်တဲ့ မိန်းမ ခင်ဗျာ။ တုတ်တုတ် ခိုင်ခိုင်နဲ့ အရပ်က ဂျပေလက်မရှိတယ်။ အသားကလဲ အသားဖြူ ဆံပင်ကလဲကောင်း သူ့မှာ ရန်သူလဲ ရှိမယ်မထင်ပါဘူးခင်ဗျာ”

“ခင်ဗျာအိမ်မှာ အိပ်ခန်းထဲက စိန်မှုန့်တွေ ပုလင်းနဲ့ ထည့်ထားတာ တွေ့ရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ခင်ဗျာ။ သွားနာဆေးလဲဖော်ယင်း ကြက်သတ်ဆေးလဲဖော်မလို့ ကျွန်တော် ဝယ်ထားမိတာအမှန်ဘဲ၊ နို့ ပေမဲ့ မသုံးရသေးပါဘူးခင်ဗျာ၊ ပုလင်းတောင် မဖွင့်ရသေးပါဘူး”

“ဒါထက် ခင်ဗျာကျွန်းသေတ္တာကြီးအကြောင်းမေးရအုံးမယ်။ ဒီကျွန်းသေတ္တာကို ဝယ်တာ ကြာပြီလား”

“သိပ်မကြာသေးဘူးခင်ဗျာ၊ ခြောက်လလောက်ဘဲ ရှိပါအုံးမယ်၊ ဘားလမ်းကမောင်ခိုင်နှင့် ညီများကုမ္ပဏီကဝယ်ပါတယ်”

“ဒီပြင်ကော.....ဘာများ ပြောစရာရှိသေးလဲ ကိုထွန်းရင်....”

“မရှိပါဘူးခင်ဗျာ.....ရှိရင်အကောင်းသား....”

ကိုထွန်းရင်သည် ဦးဆင်ကျော်အား ရိုးသား၍ သနား ဘွယ် ကောင်း သော မျက်နှာဖြင့် ကြည့်ပြီးလျှင်....

“ခင်ဗျား....ကျွန်တော် အမှု လိုက်ပေးမှာလားခင်ဗျာ။ နို့ပေမဲ့ မြေလင့်စရာတော့ သိပ် ရှိမယ်မထင်ပါဘူး။ သို့သော် ခုခံဘို့ အချက်အလက်ကလေးများ ရမယ်ဆိုရင်တော့....”

တရားခံ ကိုထွန်းရင်နှင့်တကွ ကျွန်တော်ပါ ဦးထင်ကျော်၏အဖြေကို စောင့်ဆိုင်းလျက်ရှိ၏။
ကျော်။ ။ “အမှုကို ရှုံးမဲ့ဘက်ကချည်း မတွေးပါနဲ့။ အုံး ကို ထွန်းရင်၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အားငယ်ရတာလဲ၊ ခင်ဗျာအမှုကို ကျုပ် လိုက်ပေးမယ်၊ ပြီးတော့ ခင်ဗျား လွတ်ဘို့လဲ ကျုပ်မြင်တယ်”

ဦးထင်ကျော်၏ အဖြေကို ကြားရသောအခါ ကျွန်တော် ကို ယ်တိုင်ပင် အံ့အားသင့်၍ နေမိ၏။

*

*

*

ညနေစာ စားရန် “လင်ကိုင်း” ဟော်တယ်သို့ ပြန်ခဲ့ကြသောအခါ လမ်းတလျှောက်လုံး အမှုအကြောင်းကို ကျွန်တော် စဉ်းစား၍ လာသော်လည်း ဦးထင်ကျော်သည် အဘယ်ကြောင့် တရားခံအား ဤမျှလောက် သေချာသောအဖြေကို ပေးလိုက်ကြောင်း စဉ်းစား၍မရချေ။

ကျွန်တော်တို့မှာ တနေ့လုံး ဝမ်းဟာ၍နေသဖြင့် တရုတ် ဟော်တယ်မှ အရသာရှိလှသော ဟင်းများကို မြိန် ရှက်စွာ စားသောက် ကြလေရာ ထိုအချိန်အတွင်း၌လည်း ဦးထင်ကျော်သည် တရုတ်လူမျိုးတို့ အချက်အပြုတ်ကောင်းကြောင်းနှင့် ဟင်းအမျိုးမျိုး အကြောင်းကိုသာ ပြောလျက် အမှုနှင့် ပတ်သက်၍ မူ ဦးသောင်းညွန့်အား၎င်း၊ ကျွန်တော် အား အရိပ်အမြှက်မျှ ဖွင့်လှစ်၍ မပြောချေ။ ဦးထင်ကျော်၏ဝါသနာမှာ ပြဿနာတခုကိုရှင်းလင်းရာ၌ တိကျပြတ်သားစွာရှင်းလင်း နိုင်သည့်အချိန်သို့ မရောက်မချင်း ကြိုတင်ထင်မြင်ချက်ပေးခြင်း၊ ခန့်မှန်းခြင်းများကို ပြုလုပ်တတ်သူ မဟုတ်သဖြင့် ကျွန်တော်တို့မှာ ဦးထင်ကျော်၏အကြောင်းကို သိပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း မမေးဝံ့ဘဲ ရှိနေကြလေ၏။

ညနေစာ စားပြီးသောအခါ အတော်မိုးချုပ်ပြီဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့လည်း ဦးသောင်းညွန့်နှင့် ဟော်တယ်ပိုင်ရှင် မစ္စတာအဝိန်တို့အား နှုတ်ဆက်၍ ပြန်ခဲ့ကြလေ၏။ အိမ်သို့ရောက်သောအခါ ဦးထင်ကျော်သည် အဝတ်အစားများ လဲပြီးနောက် အိမ်ရှေ့တွင် ရွက်ဖျဉ် ကုလားထိုင်တချပ်ကို ခင်းကာ ဆေးတံကို အားရပါးရ သောက်ယင်း....

“အခုမှဘဲ ဆေးတံကို အားရပါးရ သောက်ရပါတော့သဗျာ....

....တနေ့လုံး လုပ်လိုက်ကိုင်လိုက်ရတာ၊ ဒါနဲ့ ကျုပ်ကတမျိုးဗျ၊ အလုပ်လုပ်တုန်း ဆေးလိပ် သောက်လို့မရဘူး ကိုတင်မောင်ကော စာရေးတုန်း သောက်လို့ရလား”

“ရတာပေါ့ဗျာ စာရေးတုန်းဖွာရတာ သာပြီး အရသာရှိသေးတယ်၊ ဒါထက် ကိုထွန်းရင်ကို ခင်ဗျာ လွတ်ဘို့မြင်တယ်လို့ ပြောတာ ကျုပ်ဖြင့် အံ့အားသင့်သွားတာဘဲ၊ သူ့အမှုက အင်မတန် ထင်ရှားနေတယ် မဟုတ်လားဗျ”

“ဒီလိုကိုဗျ ကိုတင်မောင် ခင်ဗျားမြင်တာက ခင်ဗျားစိတ်ထဲကို ပုလိပ်ကပြောတဲ့ အချက်တွေ ရှေ့ဆုံးက ဝင်နေတယ်၊ ဒီတော့ ခင်ဗျား စဉ်းစားချက်တွေဟာ မကောင်းတဲ့ ဘက်ကိုချဉ်း ရောက်နေတယ်၊ နို့ပေမဲ့ ကျုပ်တို့အိမ်ကို ဦးထွန်းတင် လာပြောသွားတဲ့ ဇာတ်လမ်းကို ခင်းကြည့်တဲ့ အခါ မတော်တဆလိုလို၊ တိုက်ဆိုင်မှုလိုလိုဖြစ်တဲ့ အချက်ကလေးတွေဟာ တော်တော်အရေးကြီးတယ်ဗျ၊ ဒီတော့ ကျုပ်တွေတဲ့ အချက်ကလေး တချက်နှစ်ချက်ဟာ အခုတင်က ဦးထွန်းတင် ပြောသွားတဲ့ ဇာတ်လမ်းထဲက အရေးကြီးတဲ့ အချက်နှစ်ချက်နဲ့ ကိုက်ယင် ကျုပ်ထင်တဲ့အတိုင်း ဖြစ်ရမယ်၊ ကိုင်းလေ ခင်ဗျားလဲ ဇာတ်လမ်းကို အစအဆုံး သိထားပြီဘဲ၊ အဆိုးပေါ်နေတဲ့အခါ သူနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် အကောင်းကိုလဲ တွေးကြည့်၊ ဦးထွန်းတင်ပြောတာရော တရားခံ ကိုထွန်းရင် အစစ်ခံတာရော ခင်ဗျား ကြားပြီ၊ လူ့အလောင်းရဲ့ အကြွင်းအကျန် အစိတ်အပိုင်းတွေလဲ ခင်ဗျား မြင်ပြီးပြီ၊ ဒီတော့ ခင်ဗျားရဲ့ ထင်မြင်ချက်ကို အကိုးအကား ကောင်းကောင်းနဲ့သာပေး ကျုပ်လက်ခံဘို့ အသင့်ဘဲ”

သို့သော် ကျွန်တော် မှာမည်သည့် ထူးခြားချက်ကိုမျှ မတွေ့ရသဖြင့် စဉ်းစားလေလေ တရားခံ အပေါ်တွင် အမှုထင်ရှား၍ လာလေရှိတော့၏။ ထို့နောက် ဦးထင်ကျော်လည်း အမှုနှင့်ပတ်သက်၍ တစုံတရာ မပြောတော့ချေ။

ထိုရက်များအတွင်း၌ ဦးထင်ကျော်သည် အပြင်သို့ မကြာခဏ ထွက်ကာ တခါတရံ မိုးချုပ်မှ အိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာတတ်သဖြင့် ကိုထွန်းရင် အမှုအတွက် လိုက်လံလျက်ရှိကြောင်း ခန့်မှန်းရ၏။ တကြိမ်တွင်လည်း တရုတ်တန်းမှ အပြန်မြင်ရထား စီးလာရာမှ ဘားလမ်းရှိ ကျွန်းသေတ္တာနှင့် သားရေအိတ်များ ရောင်းသော မောင်ခိုင်နှင့် ညီများ ကုမ္ပဏီသို့ဝင်၍ နေရစ်ခဲ့၏။

တနေ့တွင် ကုန်သည်လမ်းရှိ “ဟာပရင်စမစ်” ကုမ္ပဏီမှ သူ၏ နာမည်နှင့် အထုပ်တထုပ် ရောက်လာရာ အထုပ်ထဲတွင် သစ်သား သေတ္တာများ အတွင်း၌ မြုပ်နှံ ထည့်သွင်း ရသော ကြေးသော့အိမ် ဆယ်လုံးခန့်နှင့် အာမခံသော့များ ပါရှိလေသည်။

ဦးထင်ကျော်သည် ထိုသော့များနှင့် သော့အိမ်များကို အခန်းတွင်းသို့ ယူပြီးလျှင် အတော် ကြာမျှ စမ်းသပ် ကြည့်ရှုနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ သို့သော် အမှုနှင့် ပတ်သက်၍ကား နှုတ်ဆိတ်လျက် ရှိလေသည်။

*

*

*

ကိုထွန်းရင်အမှုကို ရုံးတော်၌ စတင်စစ်ဆေးခြင်းမပြုမီ နှစ်ရက်ခန့်က တနေ့သော ညနေစောင်းတွင် ဦးထင်ကျော်သည် အစေခံ မောင်ဘိုးလူအား ထမင်းစားခန်း စားပွဲကို ညစာ အတွက် အထူး ပြင်ဆင်စေ၍ ဟော်တယ်မှ ဟင်းနှင့် အချိုပွဲများကိုလည်း မှာထားစေရာ ညွှန်သည်တဦးဦးအား ညစာဖြင့် ညွှန်ခံကျွေးမွေးမည့်အကြောင်းသိရ၏။

ကျော် ။ ။ “ကိုတင်မောင် ခင်ဗျာ့လက်ပတ်နာရီ ဘယ်နှစ်နာရီရှိပြီလဲ”
ကျွန်တော်။ ။ “ခြောက်နာရီထိုး၌ ၁၅မိနစ် လိုသေးတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ တိုင်ကပ်နာရီကြီးက ၄မိနစ်မြန်တယ်၊ ကျုပ်ညွှန်သည်ကအချိန်ကို အတော်လေးစားတဲ့ လူတယောက်ပါ”

“ဘယ်သူ့ကို ခင်ဗျားက ထမင်းကျွေးမလို့လဲ”

“ကိုသောင်းညွန့်လေ၊ ကိုထွန်းရင်အိမ်ထဲမှာ ဘယ်လိုရှာတယ်၊ ဘာတွေတွေ့တယ်ဆိုတဲ့ သတင်း ကျုပ်တို့ကိုပေးခဲ့တယ်မဟုတ်လား ကိုတင်မောင်ရဲ့၊ ဒီသတင်းပေးချက်ဟာ ကျုပ်တို့အမှုမှာ အတော် အဘိုးတန်တယ်၊ အမှုလဲ အခုတော့ လက်စသတ်ပါပြီ၊ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ ပျော် ပျော် ပါးပါး ထမင်းစားကြပြီး သူနဲ့ ရှင်းလင်းစရာရှိတာကလေး ရှင်းလင်းရအောင် ညစာစား ဘို့ဖိုတ်ထားတယ်”

“ခင်ဗျာ့ ထောက်လှမ်းချက်က ခိုင်လုံရဲ့လား၊ အမှုက သဘက်ခါ စစ်တော့ မယ်ဆို၊ တကယ်လို့ ပုလိပ်က အခုလက်ရှိ သက်သေခံချက်တွေနဲ့ သွားယင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ”

“ခိုင်လုံပါတယ်ဗျာ၊ စိတ်ချရပါတယ်၊ ဟိုနေ့ကထဲကစပြီး ဒီအမှုနောက် ကျုပ်လိုက်နေတာ ခင်ဗျားနဲ့တောင် စကားကောင်းကောင်း မပြော အားဘူး မဟုတ်လား၊ ဟော လေ့ကားက တက်လာတဲ့ခြေသံဟာ ကိုသောင်းညွန့် ခြေသံနဲ့တူတယ်”

အစေခံက တံခါးဖွင့် လိုက်ရာ စုံထောက် အင်စပိတ် ဦးသောင်းညွန့်သည် အရပ်ဝတ် အရပ်စားကိုဝတ်ကာ ကျွန်တော်တို့ အိမ်ရှေ့ ညွှန်ခန်းအတွင်းသို့ ဝင်လာလေ၏။

ဦးသောင်းညွန့်သည် ကုလားထိုင်ပေါ် ကိုမုမထိုင်ရသေးမီ စာတစောင်ကိုလက်ကကိုင်လျက်....

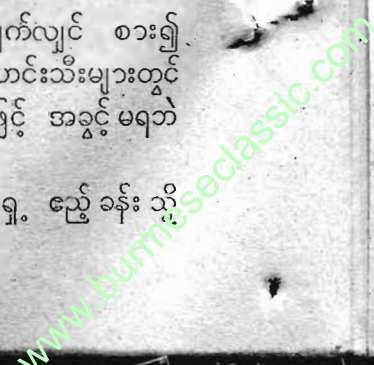
“ခင်ဗျား ရေးလိုက်တဲ့စာကို ကျွန်တော်ဖြင့်....”

(စကားမဆုံးမီ ဦးထင်ကျော်က လက်ကာလျက်)

“ခင်ဗျား ပြောစရာရှိတာ ကျုပ်တို့ထမင်းစားပြီးမှ အေးအေး ဆေးဆေး ပြောကြတာ ပေါ့ဗျာ၊ အခု ၆ နာရီထိုးပြီဟေ့၊ မောင်ဘိုးလူ ထမင်းပြင်တော့ဟေ့”

ညစာစားပွဲ၌ ဦးသောင်းညွန့်သည် အမှုနှင့်ပတ်သက်၍ ဦးထင်ကျော်အား တီးခေါက်ကြည့်လိုသဖြင့် စကားစသော်လည်း ဦးထင်ကျော်ကမူ ဆိတ်သားကို မည်ကဲ့သို့ ချက်လျှင် စား၍ ကောင်းကြောင်း၊ ကြက်သားကို မည်ကဲ့သို့ ကြော်ရမည့်အကြောင်း၊ ဟင်းရွက် ဟင်းသီးများတွင် ရသာဓာတ် မည်မျှပါရှိကြောင်း စသည်ဖြင့် စကားကိုအမျှင်မပြတ်ပြောဆိုနေသဖြင့် အခွင့်မရဘဲ ရှိခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော်တို့လည်း အချိုပွဲများနှင့် အဆုံးသတ်ကြပြီးနောက် အိမ်ရှေ့ ညွှန်ခန်းသို့

ရွှေ့ပြောင်းကာ ဆေးတံများကိုသောက်လျက်ရှိစဉ် ဦးသောင်းညွန့်သည် စောစောက အိတ်ထဲမှ ထုတ်ယူခဲ့သောစာကို တဖန်ထုတ်ယူပြီးနောက်....

“ကိုင်း....ထမင်းလဲစားလို့ဝပါပြီ ဦးထင်ကျော်၊ခင်ဗျား ရေး လိုက် တဲ့ စာ ကျွန်တော် ဖြင့် နားမလည်ပါဘူးဗျာ၊ ကိုထွန်းရင်အမှန် ပတ်သက်လို့ ခင်ဗျာ့ လက်ထဲမှာ အမှုသွား အမှုလာ အဖြစ်အပျက်တွေ အစီအစဉ်အတိုင်း ရှိနေပြီလို့ဆိုတာ ဘာ လဲ ဗျာ၊ ကျုပ် တို့ ပု လိပ် လက် ထဲ မှာ အားလုံးရှိနေပြီဘဲဗျာ၊ ဘာလိုသေးလဲ၊ အမှုကအမှန်ဘဲဗျာ၊ လွတ်ပေါက်မရှိပါဘူး၊ ကျုပ်တို့မှာ သေတဲ့လူရဲ့ အလောင်းရှိနေပြီဗျာ၊ အလောင်းဟာ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါဖြစ်တယ် ဆိုတာလဲ ခိုင်လုံတဲ့ အချက် သက်သေခံ အကိစ္စအကားရှိနေပြီ၊ ဒီအလောင်းရဲ့ အပိုင်း အစ အချို့ ကိုလဲ တရားခံ က ‘လင်းကိုင်း’ ဟော်တယ်ကို ယူလာတဲ့ သေတ္တာထဲမှာတွေ့ရပြီ၊ ဒီအလောင်းရဲ့ ကျန်တဲ့ အပိုင်း အစ အချို့ ကိုလဲ တရားခံနေတဲ့ အိမ်အောက်ထပ်ကတွေ့ပြီ၊ ဒီဟာတွင် မကသေးဘူး၊ အဲဒီနေရာမှာဘဲ အဆိပ်ပုလင်းကိုတွေ့ရတယ်၊ သေတဲ့လူရဲ့ အသံ အစာအိမ် စတဲ့အတွင်း အင်္ဂါ တွေ ထဲ မှာ လဲ ဒီအဆိပ်မျိုးတွေ့ရတယ်၊ တွေ့ ရ တဲ့ အ လောင်း ဟာ လဲ မိန်းမ တယောက် ရဲ့ အလောင်းဖြစ်ပြီး ဒီမိန်းမဟာ တရားခံနဲ့ မသင့်မြတ်တဲ့အပြင် တရားခံ က သတ်ပစ်မယ်လို့ ခြိမ်း ချောက် ဘူးတဲ့ အကြောင်း သက်သေတွေ့ရှိတယ်၊ ကိုင်း....ဒီသက်သေခံချက်တွေကို ပု လိပ် လက် ထဲ မှာ ရှိ နေ တာ ခင်ဗျား ဘာပြောမလဲ”

ရွှေ့လောတကြီးပြော၍နေသော အစိုးရစုံထောက် အင်စပိတ်တော် ဦးသောင်းညွန့်အား ဦးထင်ကျော်ကခပ်ပြုံးပြုံး ပြန်၍ကြည့်လိုက်လေသည်။ ထို့နောက်အေးဆေးသောအသံဖြင့်....

“ခင်ဗျားတို့ ဖမ်းထားတဲ့တရားခံကလဲ မှားနေတယ်၊ သေတ္တာကလဲ ဒီသေတ္တာမဟုတ်ဘူး မှားနေတယ်၊ ပြီးတော့ အလောင်းကလဲ ဒီအလောင်းမဟုတ်ဘူးမှားနေတယ်”

ဦးသောင်းညွန့်ပါမက ကျွန်တော်ပါ အံ့အားသင့်လျက်ရှိလေသည်။ ဦးသောင်းညွန့်ကမူ သူထိုင်သောကုလားထိုင်ကို ရွှေ့သို့ရွှေ့ရုံမျှနှင့်ပင်အားမရသေးဘဲ ကိုယ်ကိုပင်ရွှေ့သို့တိုး၍ထိုင်လိုက် ချေသေး၏။

“ဟင်.... ဘာပြောတယ်ဗျာ၊ အားလုံးမှားနေတယ် ဟုတ်စ၊ မဖြစ်နိုင်တာ ဦးထင်ကျော်၊ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဗျာ၊ ကိုင်း....ဆိုစမ်းပါအုံး- ပထမအလောင်းမှားနေတယ်ဆိုတာကဘယ်လိုလဲ”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ မစောရွှေက လုံးကြီးပေါက်လှ၊ ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း အရပ်က ၅ပေ ၆ လက်မရှိတယ်၊ အခုခင်ဗျားတို့ တွေ့ရတဲ့မိန်းမက အမြင့် ၅ ပေ ၂ လက်မလောက်ဘဲ ရှိတယ်”

“ဟာဦးထင်ကျော်ရယ်၊ ဒါကတော့ ကိုယ်ကိုဖြတ်တောက်ထားတဲ့အလောင်းမှာ တလက်မ နှစ်လက်မတော့ ကွာချင်ကွာမယ်ပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားက လက်မောင်းက ဆေးပြာနဲ့ ထိုးထားတဲ့ အရုပ် မေ့နေပြီထင်တယ်၊ ဒီသက်သေခံတခုက မစောရွှေအလောင်းဖြစ်ကြောင်း ယုံမှားစရာမရှိ အောင် ထင်ရှားနေပြီမဟုတ်လားဗျ”

“မှန်တာပေါ့၊ ဒါမျိုးဟာ ဆုံးဖြတ်နိုင်တဲ့သက်သေခံမျိုးပေါ့၊မစောရွှေရဲ့ လက်မောင်းမှာ ဒီအရုပ်မျိုးရှိတယ်ဆိုတာမှန်တယ်၊ ဒီမိန်းမမှာတော့ မရှိဘူးဗျ”

ဦးသောင်းညွန့်က အားမရသဖြင့် ကုလားထိုင်ကိုရှေ့သို့ ထပ်မံရွှေ့လျက်....

“မရှိဘူးဟုတ်လား ဦးထင်ကျော်၊ ဘယ်နှယ်မရှိဘူးလဲ၊ ခင်ဗျားရော ကျုပ်ရော ဟောဒီက ကိုတင်မောင်ရော မျက်စိနဲ့ ခိဋ္ဌမြင်ကြရတာပဲဗျ”

“မိန်းမမှာ မရှိဘူးလို့သာပြောတာပါ၊ အလောင်းမှာ မရှိဘူးလို့ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားမြင်တဲ့ တံဆိပ်က လူသေပြီးမှ အလောင်းပေါ် ထိုးထားတဲ့ တံဆိပ်ပဲ၊ လူအရှင်တုန်းက လက်မောင်းမှာ ဆေးထိုးထားတာမရှိဘဲနဲ့ သေပြီးတဲ့နောက်မှ ဆေးထိုး ထားတယ် ဆိုတာလဲ သက်သေခံတခုပေါ့”

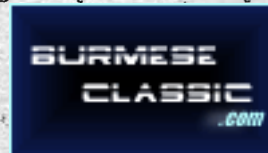
“အလိုလေး....ဘုရားရေ၊ သေပြီးမှဆေးထိုးတယ်ဟုတ်စ၊ ဆန်းလိုက်လေဗျာ....ခင်ဗျားဥစ္စာ သေချာရဲ့လား ဦးထင်ကျော်”

“သေချာတယ်ကိုသောင်းညွန့်၊ စိတ်သာချ ကျုပ်မှန်ဘီလူးနဲ့ ကြည့်ပြီး ကျုပ်တပ်အပ် ပြောနိုင်တယ်၊ လက်မောင်းမှာ ဒီလိုမင်ကြောင်ထိုးတယ်ဆိုတာ မင်ကိုအင်မတန်ချွန်ထက်တဲ့အပ်နဲ့ ထိုးရတယ်မဟုတ်လား၊ ဒီတော့အသက်ရှင်နေတဲ့အခါမှာထိုးယင် အပ်ပေါက်ရာကလေးတွေဟာ အရေပြားပေါ်မှာ ချက်ခြင်း ကျွတ်သွားပြီး ပျောက်သွားတယ်၊ သို့ပေမဲ့ သေနေတဲ့အရေပြား ပေါ်မှာ ထိုးယင်တော့ ဒီအပ်ပေါက်ရာကလေးတွေဟာ ပိတ်မသွားဘဲ၊ ဒီအတိုင်းကျန်နေတယ်၊ သာမန်မျက်စိနဲ့ မမြင်ရပေမဲ့ မှန်ဘီလူးနဲ့ ကြည့်တဲ့အခါ ထင်ထင်ရှားရှားကြီး မြင်ရတယ်၊ အခု အမှုမှာသေပြီးမှထိုးတာဖြစ်လေတော့ အရေပြားကိုကောင်းကောင်း ဆေးကြောပြီးမှ ထိုးရတာကို၊ ခိုးပြီးတဲ့နောက် အသားသိပ်သွားအောင် အပေါ်ကအဝတ်စုပ်လိုရေမြှုပ်လိုပျော့တဲ့ အရာဝတ္ထု ခုနဲ့တော့ဖိပါသေးတယ်၊ နို့ပေမဲ့ အပေါက်ကလေးတွေဟာ ကျုပ်ပြောတဲ့အတိုင်းမပိတ်ဘဲ င်တောင်အဲဒီအပေါက်ကလေးတွေထဲကျန်နေတာမြင်ရတယ်ဗျ”

“ဪ...ဒီလိုကိုး၊ အင်း....သေပြီးမှ မင်ကြောင် ထိုး တားတယ် ဆိုတာ ကျွန်တော်ဖြင့် အခုတခါ ကြားဘူးတယ်ဗျာ”

“ဟုတ်တာပေါ့”

“သေတ္တာလဲ မှားနေတယ်ဆိုတာကကော”

“အဲဒီအချက်က သာပြီး ပြင်းထန်သေးတယ်၊ ဒီအချက်တချက်နဲ့ အမှားအမှန်ကို ဆုံးဖြတ် နိုင်တယ်။ မူလသေတ္တာက မောင်ခိုင်နဲ့ ညီမျှားဆိုင်က လွန်ခဲ့တဲ့ ပြီလ ၉ ရက်နေ့က ဝယ်တယ်၊ သေတ္တာပေါ်မှာ သူ့နာမည် အတိုကောက် T.Y လို့ ထိုးပေးလိုက်ရတယ်၊ဘောက် ချာ လက် ခံ ကို ကျုပ်မြင်ခဲ့ရပြီ၊မောင်ခိုင်နဲ့ ညီမျှားဆိုင်က ကျွန်းသေတ္တာတွေမှာ ‘ဟာပရင်စမစ်’ ကုမ္ပဏီကရောင်းတဲ့ အာမခံသေတ္တာနဲ့ သေတ္တာအိမ်တပ်ထားတယ်၊သေတ္တာ အာမခံသေတ္တာဖြစ်လေတော့ သေတ္တာအိမ်တခုအတွက် မှတ်ပုံတင်နံပါတ်(၁)ခုထားတယ်၊ အဲဒီနံပါတ်ကို သေတ္တာအိမ်ပေါ်မှာ ရိုက်ထားတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ အခုရပြီးထားတဲ့ကျွန်းသေတ္တာသေတ္တာအိမ်နံပါတ်က ၄၀၀၇ဆိုတော့ ဒီသေတ္တာအိမ်ကို ‘ဟာပရင်စမစ်’ က မောင်ခိုင်နဲ့ ညီမျှားဆိုင်ကို ဘယ်တုန်းကမှ ရောင်းလိုက်သလဲဆိုယင် ၉ လိုင် လ ၁၃ ရက်နေ့ကပဲ ရောင်းလိုက်တယ်၊ ဒါကြောင့် ဒီသေတ္တာဟာ ကိုထွန်းရင်သေတ္တာ မဟုတ်ဘူးလို့ ကျုပ်ပြောနိုင်တယ်”

www.burmeseclassic.com

“တယ်လဲ သေချာပါလား၊ ဦးထင်ကျော် အခုပြောတဲ့အတိုင်းဆိုယင်တော့ ကိုထွန်းရင် သေတ္တာမဟုတ်နိုင်ဘူးပေါ့၊ ဒါဖြင့် ဘယ်သူ့ သေတ္တာ လဲ ဗျာ၊ ကိုထွန်းရင်ရဲ့ မူလသေတ္တာ က ဘယ်ရောက်သွားသလဲ”

“လင်ကိုင်း ဟော်တယ်မှာ ကျုပ်တို့ မေးမြန်း စုံစမ်း ကြတဲ့ အခါတုန်းက ကိုထွန်းရင် ထွက်သွားတဲ့အချိန်နဲ့ သေတ္တာထဲက ပုပ်စော်နံ့လို့ ပုလိပ်ကဖွင့်ရှာတဲ့အချိန်စပ်ကြားမှာ ဟော်တယ်မှာ တည်းခိုသွားတဲ့ ညွှတ်သည့်စာရင်းကို ခင်ဗျား သတိထားလိုက်မိတယ် မဟုတ်လား”

“ကဲ....ဆိုပါအုံးဗျာ”

“အဲဒီ အချိန်အတွင်းမှာ အရပ်မြင့်မြင့်၊ ဂိုက်ကောင်းကောင်း မစိန်ရင်ဆိုတဲ့ အထည်သည် တယောက် တည်းခိုသွားတဲ့အကြောင်း၊ သူ့မှာ ကျွန်းသေတ္တာကြီးတွေရော၊ သံသေတ္တာ တွေ ရော သွားရေအိတ်တွေရော ပါလာတဲ့အကြောင်း အဝိန်က ပြောတယ် မဟုတ်လားဗျ၊ အဲ ဒီ မိန်းမ ကို သူ့ သေတ္တာနဲ့ လဲယူသွားတာ ဖြစ်မှာပေါ့ဗျာ”

“ဟင်....ဒါဖြင့် အဲဒီ မစိန်ရင်ဆိုတဲ့ မိန်းမက ဘယ်သူများပါလိမ့်”

“အဲဒီ မစိန်ရင်ဆိုတဲ့ မိန်းမက အရင်က မစောရွှေလို့ ခေါ်တဲ့မိန်းမ ဖြစ်မှာပေါ့”

ဦးသောင်းညွန့်သည် ရှေ့သို့ခပ်ကုန်းကုန်းထိုင်လျက်ရှိရာမှ ကုလားထိုင်ကို နောက်သို့ရွှေ့ကာ ထိုင်ချလိုက်ပြီးနောက်....

“သေတဲ့ လူလား ဟိုက်....အလိုလေး ရှမ်းဘဲရှမ်းသဗျာ၊ဒါဖြင့် မစောရွှေက ဟော်တယ်မှာ မစိန်ရင်ဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ ရုပ်ဖျက် တည်းခိုပြီး ကိုထွန်းရင်ရဲ့ ငွေထည်သေတ္တာကို လက်မောင်းပြတ်ကြီး ပါလာတဲ့ သူ့ သေတ္တာနဲ့ အမှတ်တမဲ့ လဲယူသွားတာပေါ့၊ နို့....အလောင်းက ဘယ်သူ့ အလောင်း လဲဗျာ”

“နေပါအုံးလေ....အရင်မလိုပါနဲ့အုံး၊ တဖြေးဖြေး ရောက်လာ ပါလိမ့်မယ်၊ ကိုင်း....လူသတ် မှုနဲ့ အချုပ်ခံနေရတဲ့ လူအကြောင်း ကျုပ်တို့ စဉ်းစားကြစို့”

“ဟုတ်ကဲ့ဟော်တယ်မှာတွေ့ရတဲ့ သေတ္တာက သူ့ သေတ္တာ မဟုတ်ဘူး၊ အလောင်းကလဲ မစောရွှေ အလောင်း မဟုတ်ဘူးဆိုတာတော့ သိရပြီ၊ နို့ပေမဲ့ သူ့အိမ်အောက်ထပ်မှာ လူကောင်ရွဲ အသည်းနှလုံး စတဲ့ အတွင်းသားတွေ တွေ့ထားတဲ့ ကိစ္စက ကျန်သေးတယ်”

“ဒီပြဿနာကိုတော့ အမှုတခုလုံးကြည့်ပြီး ရှင်းရလိမ့်မယ်၊ နို့ပေမဲ့ တခုတော့ ရှိတယ်နော် ကိုသောင်းညွန့်၊ ဟော်တယ်မှာ ခင်ဗျားတို့တွေတဲ့ သေတ္တာဟာ တရားခံကိုထွန်းရင်ရဲ့ သေတ္တာ မဟုတ်ဘူးဆိုရင် တခြားလူတယောက် သူ့နေရာကို ဝင်လာရမယ် မဟုတ်လား၊ ထိုနည်းတူဘဲ အလောင်းဟာ မစောရွှေအလောင်း မဟုတ်ယင် တခြား မိန်းမတယောက်ရဲ့ အလောင်း ဖြစ်ရမယ် မဟုတ်လား၊ ကိုင်း.... အမှုတခုလုံး ခြုံကြည့်ကြစို့”

(ဆက်လက်၍) “ဓာတ်ရထားပေါ်မှာ မိန်းမတယောက်က သူ့ပိုက်ဆံအိတ်ကို ကိုထွန်းရင် နှိုက်ပါတယ်ဆိုပြီး ‘ဆင်’တဲ့ အမှုက စမယ်၊ ဒီဟာ သက်သက် ကိုထွန်းရင်ကိုထောင်ဖမ်းတဲ့ လိမ္မော်ဗျ၊ ရည်ရွယ်ချက်ကလဲ၊ ဟော်တယ်မှာ သေတ္တာချင်း လဲတဲ့ အချိန်မှာရော သူ့အိမ် အောက်ထပ်မှာ အလောင်းကို ဖျက်ဆီးသိုဝှက်နေတဲ့ အချိန်မှာရော ကိုထွန်းရင် တခြားရောက်နေ စေချင်တယ်၊

ဒါကြောင့် ပိုက်ဆံအိတ် ခါးပိုက်နှိုက်မှုကို ဆင်တဲ့ သဘောဘဲ၊ ဒီတော့ ဆင်တဲ့လူတွေဟာ ဘယ်သူ တွေလဲဆိုတာ ကျုပ်တို့ လိုက်ရလိမ့်မယ်”

(ဆက်လက်၍) “တယောက်ဖြစ်စေ၊ တယောက်ထက်ပိုယင်လဲ အများဖြစ်စေ မစောရွှေနှဲ့ လက်ပွန်းတန်း ရှိရမယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မစောရွှေ သေသည်ဖြစ်စေ၊ ရှင်သည် ဖြစ် စေ သူ့လက်ဝဲဘက်လက်မှာ ဆေးနက်ပြာရောင်နဲ့ ထိုးထားတဲ့ မင်ကြောင်ရုပ်ကို တူအောင်ကူးယူရမှာကိုး၊ ဒီတော့ မစောရွှေနှဲ့ လက်ပွန်းတန်းရှိတဲ့ လူထဲက ဖြစ်ရမယ်ပေါ့၊ အဲဒီ လူဟာလဲ မစောရွှေလက်က မင်ကြောင်ရုပ်ကို အလောင်းလက်မှာ ကူးယူနိုင်အောင် မင်ကြောင်ထိုးတတ်တဲ့ လူထဲက ဖြစ်မယ်၊ ပြီးတော့ တခါ ကိုထွန်းရင်အိမ်ကို ဝင်နိုင်ဘို့ အခွင့်အရေးလဲ ရနိုင်တဲ့လူ ဖြစ်ရမယ်”

(ဆက်လက်၍) “ဒီတော့ ကျုပ်တို့ ဘယ်သူ တွေ့ရသလဲ၊ မစောရွှေ ကိုယ်တိုင်တော့ တရားခံ အိမ်ကို ဝင်နိုင်ထွက်နိုင်တဲ့ အခွင့်အရေး ရှိတယ်၊ ကိုထွန်းရင်အိမ် တံခါးသွေက သူ့လက်ထဲ ရှိနေ တာဘဲ၊ သူ့လက်က မင်ကြောင်ကိုလဲ တခြားလူတယောက်ကို ကူးယူစေခွင့် ပြုနိုင်တယ်၊ ဒီနောက် သူနဲ့ အကျွမ်းဝင်တာ ဘယ်သူရှိသလဲ၊ သူနဲ့ တိတ်တိတ်ပုန်း ဖြစ်နေတဲ့ ဘိုးတုတ်ဆိုတဲ့ လူတယောက် အကြောင်း ကျုပ်တို့ခေါင်းထဲကို ဝင်လာတယ်၊ ဦးထွန်းတင်ပြောသွားတဲ့ ဇာတ်လမ်းမှာ ဘိုးတုတ် ပါတယ် မဟုတ်လားဗျ၊ ဒီလူက အညာမှာ ထိုးကွင်း ဆရာ လုပ်ဘူးတယ်တဲ့...”

...အခုလို အကြောင်းအရာ အချင်းချင်း ဆက်သွယ်လာလို့ ကျုပ်ထပ်မံ စုံစမ်းတဲ့အခါ ဘိုးတုတ် အကြောင်းဘာသိရသလဲဆိုတော့ ဒီလူက ကုလားကပြား ထိုးကွင်းဆရာတဲ့ဗျ၊ ရန်ကုန် ဆင်းမလာခင် ရမည်းသင်းဘက်မှာထိုးကွင်းဆရာလုပ်ပြီးနောက် မေမြို့စစ်တပ်ထဲမှာ စစ်သားတွေကို လက်မောင်းမှာ အခုလို အရုပ်တွေ ပန်းတွေ ထိုးတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်သေးသတဲ့၊ လက်ရာက အတော်ကောင်းတော့ ဒီအလုပ်နဲ့ အတော်ပိုက်ဆံရခဲ့တယ်၊ ပထမတော့ ကျုပ်လဲ အခုဖြစ်တဲ့ အမှုနဲ့ သူ့ကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ ဆက်စပ်မကြည့်မိခဲ့ဘူး၊ သေတ္တာထဲက ခင်ဗျာတို့ တွေ့ရတယ် ဆိုတဲ့ လက်မောင်းပြတ်ပေါ်မှာ မင်ကြောင်ကိုသေသေချာချာ ကြည့်လို့ လူသေပြီးတဲ့နောက် သွေးမရှိတဲ့ အရေပြားပေါ်မှာ အရုပ် ထိုးတာ မြင်တော့မှ သူ့အယင်က လုပ်ခဲ့တဲ့ ထိုးကွင်းဆရာ အလုပ်ကို သွားပြီး ဆက်စပ် ကြည့်ဘို့ ကျုပ် သတိရတယ် ကိုသောင်းညွန့်ရေ”

(ဆက်လက်၍) “ဒီဟာတွင် မကဘူး၊ တရားခံ ကုသိုလ်ကလေးကလဲ ထောက်မချင်တော့ ဘိုးတုတ်ရဲ့ အရင်မယားကြီးဟာ နေအိမ်ကို ပြန်မလာ၊ ဘယ်သွားမှန်းလဲ မသိ၊ ပျောက် နေ တာ အတော်ကြာပြီတဲ့ဗျ၊ ဒီအကြောင်း သူ့မောင် တဝမ်းကွဲက ပုဇွန်တောင်ဂါတ်မှာ တိုင်ပြီး တိုင်ချက် ဖွင့်ထားတယ်၊ ဒီတော့ ဒီအမှုမှာ တရားခံဖြစ်နိုင်လောက်တဲ့ လူနှစ်ယောက် ကျုပ်တို့ရတယ်၊ ဘယ်သူလဲ တယောက်က ဘိုးတုတ်၊ တယောက်က မစောရွှေဘဲ၊ ဒီအကြောင်းလဲ ကျုပ်တို့ရရော၊ ကျုပ် ဆက်စပ် ယူထားတဲ့ ကွင်းဆက်တွေဟာ တခါထဲ ချိတ်ငြိပြီး ကျုပ် တွေးတော ယူဆချက်တွေဟာ မှန်ပြီလို့ တခါထဲ တွက်လိုက်တာဘဲ”

(ဦးထင်ကျော်သည် စားပွဲ အံ့ဆွဲအတွင်းမှ မိကျောင်းရေဖြင့် ဖုံးထားသော သူ၏နေ့စဉ် မှတ်တမ်း ခြင်္သေ့ရီ စာအုပ်ကလေးကိုထုတ်ယူပြီးနောက် ဆက်လက်၍....)

“ကိုင်း....အခုအမှုမှာ အကြောင်းချင်းရာကလေးတွေနဲ့ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ရက်တွေကို အစီအစဉ် အတိုင်း ကျုပ်ပြောပြမယ်။ ဗမာရက်တွေ မဟုတ်ဘူးဗျ၊ အင်္ဂလိပ်ရက်စွဲဘဲလွယ်လို့ ကျုပ်မှတ်ထားတယ်။ ဇူလိုင်လ ၂၃ ရက်နေ့မှာ ခါးပိုက်နှိုက်မှုနဲ့ အဖမ်းခံရတယ်။ ၃၁ ရက်နေ့ကျတော့ သူ့အမှု ရုံးတင်တယ်။ ဩဂုတ်လ ၂ ရက်နေ့မှာ မစောရွှေဟာ အိမ်က ထွက်သွားတယ်။ ထွက်သွားတော့ ဘယ်သူမှ သက်သေမရှိဘူး၊ သို့သော် ရက်ကတော့ ဒီရက်ဘဲ၊ ဩဂုတ်လ ၅ ရက်နေ့ကျတော့ သူနဲ့ အရပ်ရော ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ရော တူတဲ့မိန်းတယောက် နာမည်က အထည်သည် မစိန်ရင်ဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ ဒီဟော်တယ်မှာဘဲတည်းခိုပြီး သေတ္တာတလုံးထားသွားတယ်။ အဲဒီသေတ္တာက ဇူလိုင်လ ၁၃ ရက်နေ့နဲ့ ဩဂုတ်လ ၄ ရက်နေ့ စပ်ကြားမှာ ဝယ်တဲ့သေတ္တာဖြစ်တယ်။ အဲဒီသေတ္တာထဲမှာ မိန်းမ တယောက်ရဲ့ အလောင်းက လက်မောင်း ပြတ်ကြီး တခု ပါတယ်။ ဩဂုတ်လ ၁၄ ရက်နေ့မှာ ဒီသေတ္တာကို ပုလိပ်ကဖွင့်ကြည့်တယ်။ ၁၈ ရက်နေ့မှာ တရားခံအိမ် အောက်ထပ် မှာ လူသေရဲ့ အကြွင်းအကျန်တချို့ကို တွေ့ရပြန်တယ်။ ၂၇ ရက်နေ့ကျတော့ ကိုထွန်းရင်ကို ခါးပိုက်နှိုက်မှုက လွှတ်လိုက်တယ်။ ၂၈ ရက်နေ့ ကျတော့ ဒီဟော်တယ်မှာဘဲ ကိုထွန်းရင်ဟာ လူသတ်မှုနဲ့ ပြန်အဖမ်း ခံရတယ်။ ဒီတော့ ကိုသောင်းညွန့်စဉ်းစားကြည့်စမ်း၊ အခုကျုပ်စာရင်းလုပ်ပြီး မှတ်သားထားတဲ့ ရက်တွေဟာ တခုပြီးတခု အကြောင်းဆက်စပ်ပြီး ဖြစ်လာတဲ့ရက်တွေလို့ မဆိုနိုင်ဘူးလား”

“ခင်ဗျာယူဆချက်တွေကို ကျွန်တော် သဘောတူ ထောက်ခံပါပြီဦးထင်ကျော်....၊ ဘိုးတုတ် ဘယ်မှာတွေ့နိုင်မလဲဆိုတာသာ ကျွန်တော် ပြောပါတော့”

“ရန်ကုန်မှာတော့ ခင်ဗျားတွေ့နိုင်မယ်မထင်ဘူး၊ နှစ်ယောက်စလုံးဟာ ပြေးကြပြီထင်တယ်”

“နို့ပေမဲ့ တရားဥပဒေရဲ့ လက်တံဟာ ရှည်ပါတယ် ဦးထင်ကျော်၊ ဒီအကောင် မလွတ် နိုင်ပါဘူး”

* * *

အထက်ပါ အချင်းအရာများဖြစ်ပျက်ပြီးနောက် လေးလခန့်ကြာရှိသောအခါ တနေ့သော နံနက်တွင် ကျွန်တော်သည် မြန်မာသတင်းစာတစောင်၌ မသန့်ဆိုသော မယားကြီးကို သတ်မှုနှင့် လူဆိုးဘိုးတုတ်အား ကြိုးဒဏ်ခံစေရန်၎င်း၊ ဖြစ်မှုကျူးလွန်ရာတွင် ကူညီအားပေးသော ဘိုးတုတ်၏ တိတ်တိတ်ပုန်းမယား မစောရွှေအား ထောင်ဒဏ် ဆယ်နှစ် ကျခံစေရန်၎င်း၊ ရုံးတော်မှ အမိန့် ချမှတ်လိုက်ကြောင်းဖြင့် ပါရှိသည်ကို တွေ့မြင်ရ၏။

ထို့နောက် နောက်ဆက်တွဲအဖြစ် ဆက်လက်၍ အမှုမှာ လွန်စွာရှုပ်ထွေး နက်နဲသောအမှု ဖြစ်ကြောင်း အစိုးရစုံထောက်အင်စပိတ်တော် ဦးသောင်းညွန့်၏ ဗွဲ့လုံ့လဖြင့် လပေါင်းအတော် ကြာသောအခါမှ တရားခံအစစ်ကို ဖမ်းဆီးရမိကြောင်းဖြင့်.... ပါရှိလေသည်။

(ကျွန်တော်က မခံချင်သဖြင့်) “ဘယ်နှယ်လဲ ဦးထင်ကျော်၊ ဒုက္ခခံပြီး မရမကလိုက်တော့ ခင်ဗျားလိုက်ရပြီး နာမည်ယူတော့ သူတို့ကပါလား၊ တယ်တော်တဲ့လူတွေဗျာ....”

“ဒီလိုပေါ့ ကိုတင်မောင်ရယ်၊ ကျုပ်တို့က လစားမဟုတ်လို့ နာမည်ရဘို့ မလိုပါဘူး၊ ကိုသောင်းညွန့်တို့မှာတော့ ရွှေကို တိုးတက်ဘို့လမ်း ရှိသေးတယ်”

“လောကကြီးမှာ မကောင်းတော့ပါဘူးဗျာ....”

“ရှေ့ရှောက်လို့ကော....ကောင်းအုံးမှာလားဗျာ....”

